

ЭРКИН МИРЗААЛИЕВ

НАМАНГАН ВИЛОЯТ ЎЛКАНИ ЎРГАНИШ
МУЗЕЙИ: КЕЧА ВА БУГУН

Эркин Мирзаалиев

Наманган вилоят маданият ва
спорт ишлари бошқармаси

Вилоят ўлкани ўрганиш
музейи

НАМАНГАН ВИЛОЯТ ЎЛКАНИ ЎРГАНИШ МУЗЕЙИ: КЕЧА ВА БУГУН

«Фарғона» нашриёти,
2010 йил

Уибу китоб вилоятимиз музейчилари ҳамда маданият колледжи ўқитувчи ва талабалари, шунингдек, университетнинг ижтимоий маданият факультети ўқитувчи, талабалари учун услубий-оммавий қўлланма бўлиб қолмай, балки ўлка тарихи ва музейшунослик билан қизиқувчи барча ҳамюртларимизга мўлжаллангандир.

Масъул мухаррир:

Жамолиддин Муслим

Тақризчи:

Юсуфжон Исмоилов

Э.Мирзалиев

**НАМАНГАН ВИЛОЯТ ЎЛКАНИ ЎРГАНИШ МУЗЕЙИ:
КЕЧА ВА БУГУН**

«ФАРГОНА» нашриёти, 2010 йил – 9100.

269742

NAMANGAN DAVLAT
UNIVERSITETI
Axborot-resurs markazi

© «ФАРГОНА» нашриёти – 2010 й.

© Эркин Мирзалиев

КИРИШ

Ҳар бир инсоннинг ажододлардан қолган меросга, ўз халқи тарихига бўлган муносабати ва қизиқиши унинг эскиликка ўчлиги билан эмас, балки оддий инсоний туйгуси, боболар қони ва пешона тери тўкилган тупроқ юракдаги Ватан деган яшил дарахт илдизларига сув ичириши билан изоҳланиши керак. Қадимги ёдгорликлар биз учун халқимизнинг маданий тафаккурини, маънавий қиёфасини, ижодкорлик даҳосини намоён этишидан гоят муҳимдир. Кўхна обида ва қўлёзмалар асрий мусиқа ва халқ оғзаки ижоди биз учун энг аввало халқимиз тарихини ёритувчи чироқлардир.

Ота-боболаримизнинг маънавий мероси, турмуш тарзи, орзу-ўйлари, фалсафаси, ҳис-туйгулари, санъат ва илму-маърифатини самарали тарзиб қилувчи қимматли воситаларидан бири музей муассасалари ҳисобланади. Чунки, музейлар халқимизнинг тарихий, илмий, маънавий аҳамиятга эга бўлган бойликлари, қадрияtlарини йигиши, сақлаш, ўрганиш, дунёга танитиши ва тарзиб этишига хизмат қилувчи беқиёс ташвиқот воситаси вазифасини бажсаради.

Халқининг турмуш даражасини билмоқчи бўлсанг унинг бозорини бориб кўр, дейишади. Худди шунингдек бирор халқининг ўтмиши, маънавий қадрияtlарини ўрганмоқчи бўлган ҳар қайси ўқимишли, зиёли одам, унинг тарихий обидалари, кутубхоналари билан бирга музейларини ҳам кўришга интилади. Чунки, бундай даргоҳларда кўргазмага қўйилган ҳар бир буюм, ҳар бир ёзув муайян халқининг ўтмишидан жонли ҳикоя қиласди.

Наманган шаҳридаги «Вилоят ўлкани ўрганиш музейи» 90 йилдирки, ёшларни боболар анъаналарига, миллий қадриятларга садоқат руҳида тарбиялашда муҳим воситагина бўлиб қолмай, унинг довругини эшишган каттаю-кичик тезроқ бориб кўришга интилувчи дилтортаф даргоҳ айланди. Ушбу китобни ўқиган ҳар бир кишида «Вилоят ўлкани ўрганиш музейи»ни зиёрат қилишга иштиёқ тугилса ажаб эмас.

Тарихий романлар устаси, улуг адабимиз Абдулла Қодирийнинг «Мозийга қайтиб иш кўрмоқ хайрлик» деган ибораларига амал қилган ҳолда музейнинг илмий ишлари бўйича директор ўринbosари, тарих фанлари номзоди, доцент Эркин Мирзаалиев қаламига мансуб «Вилоят ўлкани ўрганиш музейи: кеча ва бугун» деб номланган мазкур китобчаси тинимсиз изланишлар ва ташаббуслар туфайли юзага келди.

Унда музейнинг барпо бўлиши, мустақил ҳур диёримизнинг бугунги авлодларини фидоий, баркамол инсон сифатида тарбиялаш соҳасида олиб бораётган самарали фаолияти, жонкуяр ходим ва илмий ходимлари хақида фикр юритилган.

НАМАНГАН ВИЛОЯТ ЎЛКАНИ ЎРГАНИШ МУЗЕЙИ ТАРИХИДАН

Музей – ҳалқ тарихининг кўзгуси эканлигини назарда тутсак, у шу ҳалқнинг фарзандлари – келажсак авлод қалбидага фаҳр – ифтихор туйғусини уйгота олиши керак. Бизнинг вазифамиз эса буюк тарихимизни мана шундай маърифий масканлар ёрдамида авлодларимизга тўлалигича етказиб беришдан иборат.

Ислом КАРИМОВ.

Ҳа, ҳакиқатдан ҳозирги замон музейлари маданий-тарихий ва табиий-илмий қадриятларни мушоҳада қилишга мўлжалланган ижтимоий ахборот институтини ўзида намоён этади. Улар музей ашёларини ахборот воситасида муҳофаза қилиш, тўплаш ва тарқатиш, жамиятнинг маънавий эҳтиёжларини қондириш учун хизмат қилувчи ихтисослаштирилган маданий-маърифий муассасалар ҳисобланади. Музейлар нафакат табиат ва жамиятнинг ноёб ва хилма-хил ашёлари хазинаси, балки муҳим илмий, маърифий-тарбиявий марказлари ҳам ҳисобланади.

Мустақиллик туфайли мамлакатимизда ҳукуматимиз томонидан музейларга эътибор кучайиш билан биргаликда кўплаб янги йўналишлардаги музейлар очилмоқда. Айниқса, тарихий мавзудаги музейларнинг очилиши ўз фуқаролари, хусусан ёшларнинг тарих бўйича билимларининг ривожланишига, уларда ватанпарварлик, она-Ватанга меҳр туйғуларининг камол топишига аҳамият бермоқда. Зоро, Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов айтганидек, бу табаррук туйғу йўлчи юлдуз, ишончли компас бўлиб хизмат қиласи, у ислоҳотлар йўлини кўрсатади, кўзланган мақсаддан тойилишга йўл қўймайди. Тарихни билиш одамни маънан бой, кучли ва инсонпарвар қиласи. Маънавийлик-деб хақли равишда таъкидлайди давлатимиз

рахбари ўз ҳалқи тарихи, унинг маданияти ва мақсадларини чукур тушуниши ва билишига таянганида құдратли күчта айланади.

Юртбошимизнинг бу кўрсатмаларига амал қилган Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи жамоаси Ўзбекистон Республикаси Маданият ва спорт ишлари вазирлиги, вилоят ҳокимлиги ҳамда вилоят маданият ва спорт ишлари бошқармасининг карорлари асосида музей фаолиятини замон талаблари асосида юкори савияга кўтариш, Республика музейлари орасида ўз ўрни, нуфузига эга бўлишини таъминланаш мақсадида қизғин изланишлар олиб бормоқдалар.

Наманган вилоятида 6 та «Халқ» музейлари мавжуд. Улар Косонсой шаҳридаги Махдуми Аъзам номидаги, Чорток тумани Алихон қиншюнидаги, Янгиқўрғон, Уйчи туманидаги, Гўракўрғон шаҳридаги, Мингбулоқ туманидаги «Халқ» музейлариидир. Айни пайтда Ўзбекистон Республикасида иккичи Пон шаҳридаги «Археология» музейи ҳамда вилоятдаги бир қатор уй музейлари, мактаб, жамоатчилик музейлари ҳам фаолият олиб бормоқда. Бу масканларда ҳалқимиз тарихини ўрганиш ва ташвиқ этишдек ҳайрли ишларни амалга ошириб келмоқда. Вилоят ўлкани ўрганиш музейи улар учун услубий марказ ҳисобланади. Чунончи, музейда ва музейдан ташкарида мунтазам оммавий-маърифий сухбат, гурунг, учрашувлар, тарихий саналарга бағишлиланган тадбирлар, илмий ходимларнинг ўлка табиати, тарихи ва маданияти сирларига бағишлиланган илмий тадқиқот ишлари, ўкув юртлари ўкувчи ҳамда талабаларининг очик дасрлари, амалий машғулотларининг музей кўргазма заларида жонли ўтказилиши юкоридаги фикримиз далилидир.

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи ўзининг 90 йиллик тарихига эга. Бу дегани салкам бир аср. Айтиш мумкинки, музей шу йиллар давомида вилоятнинг маданий-маърифий ишларда ўз салмоқли ҳиссасини қўшиш билан биргаликда ҳар томонлама шаклланиш босқичини ҳам босиб ўтди.

Шуларни инобатга олиб биринчи маротаба мавжуд манба-ларга суюнган ҳолда имкон даражасида Наманганда музейга

асос солиниши ҳамда унинг ривожланишида, яъни нодир, ноёб, тарихий кимматга эга экспонатлар билан бойитилишида, кўйингчи, ўзининг бутун онгли ҳаётини музей ҳаёти билан чамбарчас боғланган фидоий инсонлар ҳакида маълумот беришни мақсад қилдик. Шунингдек, сиз музей тадбирлари, олиб борилаётган илмий-тадқиқот ишлар, музейга ташриф буорувчи шахримиз меҳмонлари ҳакидаги тарихий маълумотлар ва суратлар билан ҳам танишасиз. Ўйлаймизки, китобни ўқибоқ албатта музейимизга ташриф буорасиз. Сизни кутиб қоламиз, азизлар!

Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи тарихини хурматли зиёратчиларимизга ҳикоя қилишдан аввал музейлар дастлаб қаерларда очилган ва «музей» деган сўзнинг тилемизга қандай кириб келганлигини қисқача баён қилсак қадимги даврларда греклар фан, санъат ва шеъриятга раҳнамолик қилувчи париларни – музга – маъбуллар қароргохини «мусеон» деб аташган. Римликлар эса бундай жойларни «музеум» деб талаффуз этишган.

Музейлар дастлаб қадимги Юнонистон ва Римда пайдо бўлган. Бу мамлакатларда айrim санъат ёдгорликлари ибодатхоналарда тўпланиб, турли кўргазмалар ташкил этилган. Кейинчалик Эллинизм даврида музей коллекциялари вужудга келди. Санъат, маданият ва фан эришган ютукларнинг намуналаридан иборат коллекциялар тўплаш Уйғониш даврида Италияда, сўнг Англия, Франция, Германия ва бошқа мамлакатларда расм бўлди. Лондондаги Британия музейи (1753 йил), Париждаги Лувр музейи (1793 йил) Ғарбий Евронадаги илк оммавий музейлардир. Жаҳондаги йирик музейлар асосан, 19 – асрда пайдо бўлди. Мадриддаги Прадо музейи (1819 йил), Москвадаги Тарих музейи (1873 йил), Петербургдаги Эрмитаж (1852 йил), Нью-Йоркдаги Метрополитен музейи (1870 йил), Тошкентдаги Ойбек номли Ўзбекистон халқлари тарихи музейи (1876 йил) шулар жумласидандир.

Ўрта Осиё, хусусан, Ўзбекистонда ҳам санъат асарлари, бадиий буюмлар, инсонлар сифинадиган ҳайвонлар, худоларнинг ҳайкаллари ва ёзувлари қадимдан қадрланган ва

йигиб борилган. Жумладан, тарих гувоҳлигича, X асрдаги Бухоро ва Шероз амирликлари кутубхоналарида инсоният яратган ҳамма нодир китоблар бўлган. Ёинки, Темур ва темурийлар даврида меъморий ёдгорликлар, мақбаралар, масжид-мадрасалар, саройлар курилди. Мусулмон дунёсининг муқаддас китоби бўлмиш «Усмон Куръони»нинг асл нусҳасини Самарқандга келтирилди ва дунёга машҳур Темур кутубхонаси барпо этилди.

Исҳоқхон тўра Ибрат Тўракўрғонда 1907 йилда «Матбаачи Исҳоқия» номи остида босмахона очди ва иш бошлади. 1909 йилда Тўракўрғондан Наманган шаҳрига кўчирилиб, ноширлик соҳаси ривожлантирилди.

Кўкон хонлиги бой китоб ҳазинаси билан дунёга машҳур бўлган. Масалан, Тошкентда Жўрабекнинг шахсий қўлёзмалар коллекцияси, Боқижон бой, Қози Муҳиддин, Андижондаги Дукчи Эшон кутубхонлари ва ундаги қўлёзмалар ўзиннинг нодирлиги ва қадимиyllиги билан машҳур эди.

Юқоридагилардан келиб чикиб, айта оламизки, Ўрта Осиё диёрида моддий ва маънавий ёдгорликларни тўплаш, саклаш асрий анъана бўлиб, миллий хусусиятларга, Ислом дини урф-одатларига риоя қилган ҳолда амалга оширилган. Аммо, оммавий музейлар юртимизда чоризм босқинидан кейин пайдо бўлган. Жумладан, Самарқандда (1874 йил), Тошкентда (1876 йил), Янги Марғилон (ҳозирги Фарғонада 1895 йил) музейлар ташкил этилган.

XIX асрда Туркистон ўлкасида дастлабки музейларнинг юзага келиши ўлкада маданиятнинг ривожига қўшилган муҳим ҳисса, деб биламиз. Маҳаллий аҳолининг гарчи оз сонли зиёлилари музей экспозициялари билан танишиб, ўлкаларнинг ўз табиати, ерости ва усти бойликларидан намуналар кўриб, ўзлигини билишга туртки олган бўлсалар ажаб эмас.

Хўш, Наманган шаҳрида музей ташкил этилиши тарихи қандай бўлган? Қадим-қадимдан бизга маълумки, Наманган Фарғона водийсининг гўзал, сўлим ва обод шаҳарларидан эди. Наманган – гуллар шаҳри. Бу лўнда таърифнинг ўзига хос, қарийб минг йиллик тарихи борки биз XIX асрнинг иккинчи

ярмида Наманганга рус ва чет эл савдогарлари, сайёхлари, олимлари келганида Наманган тўғрисида ёзил қолдирган эсдаликларидан кўришимиз мумкин. Чунончи, Наманганда уезд бошлигининг (капитан П.Аверьянов) ўринбосарлари бўлиб ишлаган В.П.Наливкин ва унинг хотини М.Наливкина ўша вақт шу ерда яшадилар. Истеъфога чиққач, у ўз оиласи билан Нанай қишлоғида бир неча йил яшаган. Эр-хотин Наливкинлар тарих, тил, этнографияга доир материаллар тўпладилар ва китоблар ёздилар. Масалан, Наливкин тўпланган материаллари асосида (маҳаллий тарихий манбалар, ривоятлар, ёрликлар, буйруклар, иноятномалар ва бошқалар) «Кўқон хонлигининг кисқача тарихи» (Казань, 1886), В.Наливкин ва Наливкинанинг этнографияга доир «Очерки бўта женщины оседлого туземного населения Ферганы», «Русского-сартовский и сартовского-русский словарь» (Казань 1886), М.Наливкина «Сартовского-русский словарь по наречиям Наманганского уезда» каби асарлари Наманганда музей ташкил этиш учун ўша даврларда асосий манба ва туртки ролини ўйнаган эди.

Шўролар ҳокимияти пайдо бўлгандан кейин музейларга раҳбарлик қилиш вазифаси маориф халқ комиссарлар советига, яъни унинг қошида ташкил қилинган «Музей ишлари ва қадимги ёдгорликлар ҳамда санъатни асраш бўйича Бутунrossия коллегияси»нинг зиммасига юклатилди. Кейинчалик 1918 йилнинг майида бу коллегия маориф халқ комиссарлар советининг музей бўлимига айлантирилди ва барча музейларни бирлаштириш ва уларга раҳбарлик қилиш вазифаси топширилди. Шунга мувофиқ бўлимлар ва бўлимчалар қилинди. Ўзбекистондаги маориф халқ комиссарлар советлари қошида ҳам ташкилланди. Музей ишига ташкилий ва илмий раҳбарлик шу тариқа таъминланиб, жойларда алоҳида ҳар хил йўналишдаги музейларни ташкил этишга ҳам эътибор қаратилди.

Иванов Владимир Иванович

Жумладан, ҳозирги кунда нафақат Фарғона водийсида, балки Республикаиздаги эътиборли илмий-тадқикот ва маданий-маърифий даргоҳлари қаторидан муносаб ўрин олган Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи 1920 йил 20 августда Наманган шаҳар ҳалқ таълими бўлимига ка-рашли 1-мактаб физика ўқитувчиси Владимир Иванович Иванов ташаббуси билан барпо этилган. Ушбу мактаб музейида дастлаб физикадан ўкув асбоблари жамланган. Кейинчалик Иванов раҳбарлигида мактабнинг юқори синф ўкувчилари ўлка табиати, тарихи, этнографиясига оид экспонатларни олиб келиниши билан Намангандаги ўлкашунослик музейини алоҳида ташкил этиш учун оммавий суръатда иш бошланди.

Туркистон Республикаси ҳалқ комиссарлар советининг 1918 йил 19 апрелдаги декрети билан Тошкентдаги княз Николай Рамоновнинг мажмуалари давлат мулки деб зълон қилинди. Унинг данғиллама ховлиси ҳалқ музейига айлантирилди. Шу декретга асосан Наманган шаҳрининг марказидаги савдоғар Ҳамдам Қаландаров дўкони биноси музейга ажратиб берилди.

Намангандаги ўлкашунослик музейини ташкил бўлган дастлабки йилларда жамғарма фонди, бўлим ва экспозицияларни очиш учун етарли экспонатлари ҳам йўқ эди. Асосан кўпчилиги геология, минерология ва зоологияга тегишли бўлиб, хазина фондида 1000 га етмаган экспонатлар бор эди,

холос. Булар ичидаги қисман маҳаллий аҳолининг уй-рўзғорида ишлатиладиган этнография буюмлар учарди.

Дастлабки йиллари иш ташкилий хусусиятга эга бўлган, йиғиб келинган экспонатларни тартибга келтириш, китобларни жой-жойига қўйиш талаб этиларди. Музейнинг биринчи директори В.И.Иванов ўзи физика ўқитувчиси бўлганлиги учун биз юкорида айтганимиздек экспонатлар тўплаш ва музейнинг айрим хазина-фонд ишларини тартибга келтиришда мақтабнинг юкори синф ўкувчилари ҳамда рус мухожирлари Фотиха Макаева, кейинчалик Хусан Макаевлар ҳам иштирок эттанини кўрамиз.

В.И.Иванов раҳбарлигига музей ишларини илмий асосда қилиниб, ҳар йили вилоятнинг чўл, тоғ зоналарига, яъни Нанай, Мамай, Чодак, Гова, Косонсойга илмий экспурсиялар ўюширилиб, ўлкамиз табиатига, тарихига, маданияти ва ҳунармандчилик санъатига оид буюмлар йигилиб, уларга илмий ишлов берилиб хазина-фонд бойитиб борилди. Натижада 1922 йилда музей экспонатлари сони 900 тага етади. Ташриф буюрувчиларнинг 500 нафардан ортган. Тарихий осори атиқалар тўплашда шаҳар аҳолиси қўлидан келганича ўз ёрдамини кўрсатади.

1923 йилга келиб музейда қўйидаги бўлимлар бўлган:

- 1. Зоологияга оид.**
- 2. Минерологияга оид.**
- 3. Анатомияга оид.**
- 4. Нумизматикага оид.**
- 5. Ўқув қуроллари бўлимларидан иборат бўлган.**

1920-1927 йилларда В.И.Иванов мудир эди. Фақат иккита штат: мудир ва фаррош, коравул бўлган холос. У бир вақтнинг ўзида ҳам маъмур, ҳам илмий ходим вазифасини бажарган. Унинг илмий хусусияти ҳақида қўйидаги хужжат гувоҳлик беради:

«1922-27 йилларда музей томонидан илмий характердаги қўйидаги ишлар кўзда тутилган:

а) Этнография бўлимини маҳаллий аҳолининг кийим-кечаклари билан тўлдириш, уй-рўзғор буюмлари яъни идиш-товор коллекциясини тўлдириш, Чуст ҳунармандлари маҳсулотлари эркак ва аёл дўшиллари ҳамда пичоклари коллекциясини бойитиш;

б) Табиатшунослик бўйича коллекцияни тўлдириш мақсадида ёз фаслида вилоятнинг Чуст, Янгиқўргон ва Косонсой туманларига экскурсия уюшириш;

в) Маҳаллий аҳолининг турмуш тарзини хунармандчилик санъатини, савдо-сотик ишларини, мөхнат – фаолиятини акс эттирувчи фотосуратлар кўргазмасини ташкил этиш;

г) Аҳоли ҳадя қилган сопол буюмлар коллекциясини тартибиға келтириш;

д) Аҳолидан нумизматикага оид (тангалар) экспонатларни йигиб олиш ва уларни даврлаштириш ишларини амалга ошириш ва бошқалар».

Музей тарихида Иномжон Низомбоев сезиларли из қолдирган. У музейга 1927 йилдан 1937 йилгача мудирлик қилган. 1930 йилга келганда музей хазина фондидағи экспонатлар сони 3000 тага, зиёратчилар ташрифи 20 мингга етди. Айниқса, Иномжон Низомбоев саъй-ҳаракатлари билан шу йил Намангандаги ташкил этилган ҳосил байрами муносабати билан шахар хунарманд бирлашмалари томонидан ишлаб чиқилаётган маҳсулотлар кўргазмаси бўлди. Кўргазма якунидан сўнг уларнинг кўп қисми музей хазина-фондига ҳадя этилиши ўз – ўзидан экспонатлар сони ортиб боришига имкон туғдирди.

30-йилларда музей фаолиятида рўй берган ўзгаришлар кун тартибиға малакали кадрлар тайёрлаш масаласи қўйилди. Музейларнинг 1 съездидаги (1930 йил 1 декабрь Москва) уқтириб ўтилганидек, бу айни муҳим масала эди, чунки музейшунослик илми музей иши билан чамбарчас боғлаб олиб бориш санъатини талаб қиласиди. Ҳар бир музейда икки илмий соҳа мавжуд:

Биринчиси, унинг илмий ихтисоси билан белгиланади. Тарих фани – тарих музейида, адабиётшунослик адабиёт музейида, санъат – санъатшунослик музейида ўрганилади.

Иккинчи, соҳа эса комплектлаш, экспонатларни саклаш, таъмирлаш, илмий тавсифлаш, экскурсия, экспозицион санъат назарияси ва методикаси. Шунингдек, музей фаолиятининг бошқа шакл ва услубарини ўрганувчи музейшунослик ҳам мавжуд. Ҳар куни ва ҳар соатда музейнинг илмий ходими гоҳ экспозициячи, гоҳ экспурсавод ёки адабиётшунос, гоҳ у ёки бу музейнинг тадбир ташкилотчиси сифатида намоён бўлади.

Иномжон Низомбоев

Вилоят үлкани ўрганиш музейи илмий ходимларининг вазифаси янада оғиррок эди. Улар ўз үлкаларининг тарихи, иқтисодиёти, маданиятидан яхши хабардор бўлишлари, шу асосда моддий буюмлар йиғиб, экспозиция яратишлари лозим эди. Аммо, бошка музейлардаги сингари Наманган вилоят үлкани ўрганиш музейи ҳам биз таҳлил қилаётган даврларда малакали кадрлар билан таъминлаш масаласи оғир эди. Шунга қарамай 30–40-йилларда музей таракқиётида самарали ишлар амалга оширилди.

Масалан, 30–йиллардан кейин музей жамоаси Наманган ахолисини, айниқса мактаб ўқувчиларини табиатга қизикишларини ҳисобга олиб, соҳага оид экспонатлар тўплаш ва намойиш этишга эътиборни кучайди. «Ўлкамизнинг географик тузилиши», «Аҳолиси», «Тупроқлари», «Иқлими», «Сув манбалари», «Тоғ манзараси» каби мавзуларда ёзма маълумотлар тўпланди. Турли–туман ўсимликлардан гербарийлар йиғилди ва ҳашоратлардан коллекция тўпланди. Бу давр учун энг ҳарактерлиси илмий ходимлар томонидан парранда ва ҳайвонлардан тирик бурчак ташкил қилинди. Кейинчалик парранда ва ҳайвонларни котирмалари тайёрланди. Уларга маълум илмий ишлов берилгандан кейин хазина-фондга, ҳамда кўргазма залларига ўтказилди.

Музей заҳматкашларидан бири Ҳайдар Зокиров 1927-йилдан бошлиб музейда тарих бўлимининг мудири бўлиб ишлади.

Ҳайдар Зокиров

1937 йилдан 1952 йилгача музейга мудирлик қилган. Орада, яъни 1942 йилдан 1943 йил май ойигача иккинчи жаҳон уруши жангоҳларида душман-га карши курашди. Қайтиб яна музей ди-ректорлиги лавозимида ишни давом эттириди. 1944 йилда унинг та-шаббуси билан музей-да Улуғ Ватан уруши бўлими очилди. Ҳайдар Зокиров 1952 йилдан халқ ижоди уйига ишга ўтди.

1938 йилда музей кўргазма залларини қайта жиҳозлаш мақсадида вактинчалик беркитилди. 1939 йилда музейда кўйидаги

-Табиат;

-Тарих;

-Социализм қурилиши каби бўлимлар ташкил этилиб, яна музей ўз ишини давом эттириди:

1940 йил музей экспонатлари сони 10,000 тага борди. Үлкамиз табиатига, халқларимиз тарихий ёдгорликларига, меъморчилигига, бадиий амалий санъатига, шўролар замонидаги халқ маорифи, тиббиёти, маданий ҳаётга оид экспонатлар фондга тўпланган бўлиб, Фарғона водийси музейлари ичida муносиб ўрин эгаллади. Музейга кирувчилар 23,000 кишига етди.

1941 йил 22 июнда фашистлар германиясининг хужуми билан иккинчи жаҳон уруши гирдобига собиқ СССР халклари хам тортилди. Оқибатда музей ўз фаолиятини вақтинча тўхтатди. 1943 йил 8 сентябрда Ўзбекистон Олий Советининг Наманган вилоятини ташкил этиш бўйича ташкилий кўмитаси

томонидан Наманган вилоят үлкашунослик музейини қайта очиш тұғрисида қарор қабул қилинди. (1939 йилда қайта ташкил этилган шаҳар үлкашунослик музейи базасида). 1945 йил 20 октябрдаги Үзбекистон ССР халқ комиссарлар Кенгашининг 1766-сонли қарори билан Наманган вилоят үлкашунослик музейи Наманган вилоят халқ маорифи бўлимидан Наманган вилоят маданий–оқартув муассасалари бўлими тасарруфига ўтказилган.

1960 йилнинг 25 январида Үзбекистон ССР Олий Совети Президуми фармонига биноан Наманган вилояти тутатилиши муносабати билан вилоят үлкашунослик музейи ҳам айни вақтда Андижон вилоятига бўйсунувчи Наманган шаҳар үлкашунослик музейига айлантирилган.

Набижон Ахмедов

Шу ўринда таъкидлашимиз керакки, 1952 йилдан 1960 йилгача музейга Набижон Ахмедов директорлик қил-ган бўлиб, у кишининг саъй-харакатлари, тинимсиз изланишлари, ташкилотчилик қобили-яти туфайли бу ерда катта ишлар амалга оширилади.

Музейнинг табиат бўлимини экспонатлар билан бойитишда 1947 – 1971 йилларда фаол ҳисса қўшган Иван Иванович Маленковнинг хизматлари катта бўлди. У музейда табиат бўлими мудири, илмий ишлар бўйича директор ўринбосари, 1964 йилда музей директор вазифаларида ишлаб, музей тараққиётига фаол ҳисса қўшди.

Иван Иванович Маленков

1965 йил 30 мартидан 6 октябригача Обиджон Камалов музейда вактингчалик ди-ректор вазифасини ба-жара бошлади 1965 йил 7 октябридан 1970 йилга қадар яна И.И.Маленков музей директорлигини давом эттириди. У 1966 йилда музейда күшимча санъат бўлими ташкил этилишига асос солди.

Обиджон Камолов

1967 йил 18 декабрда Ўзбекистон ССР Олий Совети Президиумининг фармонига биноан Наманганди вилояти қайта тикланди. Натижада 1968 йилда Наманганди шаҳар ўлкашунослик музейи Наманганди вилоят маданият бошқармаси тасарруфидаги вилоят ўлкани ўрганиш музейига айлантирилади. Музей таркиби; раҳбарият, фонд бўлими, оммавий ва илмий-оқартув ишлар бўлими, кутубхонадан иборат бўлган. Бухгалтерия-хисобот бўлими 1965 йилгача фаолият олиб борган. Марказлаштирилган

бухгалтерия-хисобот тизими ташкилланиши муносабати билан бухгалтерия хисобот бўлими қисқаради.

Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи илмий муассаса мақомида кўйидаги фаолият турини олиб борган;

-Ўлка табиати ва тарихини ўрганиш;

-Ўлка табиий ресурслари намуналарини йиғиш, тарғиб килиш;

-Табиат ҳақидағи илмий билимларни тарқатиш;

-Меҳнаткашларни ватанга меҳр – муҳаббат руҳида тарбиялаш ишларига кўмаклашиш ва бошқалар.

1970 йилдан бошлаб музей илмий ходимлари ҳар бир уруш қатнашчиси хонадонида бўлиб, улар хотирасини ёзиб, орден, медаллари, хат, сурат ва бошқа ашёларини олиб келиб, экспозицияларни янада бойитиши. Фашистлар Германияси устидан козонилган ғалабанинг 30 йиллиги муносабати билан Наманган вилоят партия комитети, вилоят ижроия комитетининг раҳбарлигига 1975 йил майда вилоят ўлкани ўрганиш музейи филиали «Шон – шуҳрат уйи» (хозирги «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи) ташкил этилди.

Ўзбекистон Республикаси Президентининг 1999 йил 2 мартағи ПФ 2243 сонли Фармони, Республика Вазирлар Маҳкамасининг 1999 йил 18 мартағи 119-сонли ҳамда 22 июлдаги 358 – сонли карорлари шу хақда вилоят ҳокимлигининг 1999 йил 26 мартағи 93 – сонли ва 29 июлдаги 222-сонли карорларини амалда бажариш юзасидан вилоят ҳокимлиги маданият ишлари бошкармасининг 2000 йил 20 апрелдаги 17 – сонли буйруғи асосида вилоят шон – шуҳрат уй музейи «Вилоят Хотира ва қадрлаш уйи» музейи деб номлана бошлаган.

269742

(үнгдан чапга)
Түрғунбай Байханбаев, Икромжон Акбаров

Юкоридаги ишларни амалга оширишда 1971 – 1976 ва 1978-1979 йилларда музей директори вазифасида ишлаган Икромжон Акбаровини, музей ходимлари, Томильченко Т.П, Ж.Тұраханов, Т.Бойхонбоев, А.Шукuros, Э.Миржалолов, И.Усмоновларнинг хизматлари салмоқли бўлган. Шу харакатлар натижасида 1976 йилда мазкур даргоҳ иккинчи тоифали музейлар қаторига кирган.

Бундан ташқари ўша найтда вилоятимизнинг айrim хўжаликларида, Наманган туманидаги собиқ «Ленинград» колхози, Янгиқўрғон туманидаги «Ульянов» номли колхозларда ҳам Шон-шуҳрат уйлари 1974 йили тажриба сифатида ташкил этилган эди. 1975 йили эса вилоятимиздаги барча хўжаликларда ташкилот, корхона, ўкув юртларида оммавий тарзда ташкил қилинди. Бу ишда музей ходимлари ҳам фаол иштирок этишди.

**Музейни аввалги биносида Бангладешлик меҳмонлар
музей ходимлари билан (1979 йил)**

Шу ўринда 1971 йил 6 августдан 2001 йилгача музей фотографи (сураткаши) бўлиб ишлаган Жўрахон Тўрахоновнинг хизматлари алоҳида таҳсинга сазовордир. Жўрахон aka камтар, билимдон, ўз ишининг моҳир устаси сифатида нафакат музей тадбирларидан лавҳалар олиш, музейдан ташкарида археологик ёдгорликларни олимлар томонидан тадқиқ қилинишларда мунтазам ўзи ҳам қатнашиб, топилган ноёб – нодир буюмларни суратга олиш билан музей экспонатларини бойитишдан тиниб–тинчимас инсон сифатида тилга олинадилар. Жўрахон aka музей раҳбари Икромжон Акбаров тўғрисида хотирлаб «У киши ходимларга нисбатан ўта талабчан эди. Шунингдек, ходимларнинг талабини ўз ўринда қондириш хислатлари билан ажralиб турардилар. Бу эса интизомни ходимлар ўртасида қатъий интизом ва ишчанликийни ўрнатилишига омил бўлган»-дейдилар.

1977–1978 йилларда тажрибали география ўқитувчиини

ўлкашуносликни жонкуяр изланувчиси, Наманган шаҳридаги 40-ўрта мактабда ташкил этилган музей асосчиси Абдулла Нуридинов музейга иккى йилгина директорлик килдилар.

Аммо, шу кисқа фурсат ичидаги вилоят ўлкани ўрганиш музейни табиат ва археология бўлимларининг ривожланишини кузатамиз. Шунингдек, ёшлар билан гавжум бўлганлигини ҳамма катталар ҳам эслашади. Абдуллажон Нуридинов жонкуяр устоз ҳамда янги экспозиция қўргазмаларини ташкил этиш билимдони бўлганлиги учун мунтазам равишда «Кушлар байрами» ўқувчи ёшларни кўпроқ ўзига жалб қилувчи қўнгилочар тадбирлар, мулокотлар ўtkазилиши билан илмий ходимлар илмий оммавий, маърифий ишларга шунингдек, фонд ишларига катта эътибор каратганлар.

Абдуллажон Нуридинов

1979 йили музей хаётида катта из колдиран. Чунки, июль ойида ёшларни ҳар-бий-ватанпарварлнк руҳида тарбиялаш со-ҳасида бутуниттифоқ миқиёсидағи семинар ўтказилди. Наманган вилоят Шон-шуҳрат уйида олиб борилган ишларга юкори баҳо берилди. Собиқ Совет Иттифоқи маршали В.И.Чуйков келиб семинарда иштирок этди. У Сталинград жангидаги 62-Армия Кўмондони бўлган эди.

Орадан кўп ўтмай жамоатчилик музейларига амалий ва методик-услубий ёрдам беришни янада яхшилаш мақсадида метод бўлим ташкил қилинди. Бўлимлар сони 8тага етди. Бу:

- Табиат бўлими;
- Инқиlobгача бўлган давр бўлими;

- Совет даври бўлими;
- Улуғ Ватан уруши даври бўлими-Шон-шухрат уйи;
- Санъат бўлими;
- Фонд-ҳазина бўлими;
- Метод бўлими;
- Илмий оқартув ишлари бўлимларидан иборат эди.

Шу ўринда музей иши учун бутун қалби, билими ва кучини фидо этиб ишлаган ажойиб жонкуяр тарихчи Юсуфжон Исмоилов фаолияти тўғрисида икки оғизигина гапириб ўтишни жоиз деб топдик. Юсуфжон Исмоилов 1979 йилдан музейнинг услугият бўлимида катта илмий ходим лавозимида иш бошлаб, орадан кўп ўтмай «Амалий санъат бўлими» мудири, «Инқилобгача бўлган давр бўлими» мудири ва «Услубият бўлими» мудири лавозимларида 1985 йилгача ишлади. У ўз ишининг билимдони, фидоийси эди. Буни биз қуидаги унинг қаламига мансуб музей иш фаолиятига бағишланган илмий-услубий кўлланмалари мисолида кўришимиз мумкин. Жумладан, 1981 йилдан бошлаб, «Жамоатчилик музейлари учун услугий кўрсатмалар» рисоласини босмадан чиқарди. 1982-1985 йилларда бир нечта илмий-услубий тавсияномалар, плакатлар, илмий маъruzалари нашр этилди.

Вилоят «Жанговар ва меҳнат шухрати уйи» (хозирги Хотира ва кадрлаш уйи)да иш фаолиятини давом эттириб, юздан ортиқ жамоатчилик уй-музейларини паспортлаштириди. Поп ва Янгикўрғон туман марказлари, Чодак қишлоғида уй музейларини ташкил этишда экспозиция муаллифи бўлди. 1995 йил эса Наманган шаҳар «Шон-шухрат уйи»ни ташкил килинишида экспозиция муаллифи ва уни амалга оширилишида бевосита ташаббус кўрсатиш орқали музей тарихида алоҳида из колдирган ходим сифатида тилга олинади.

Ҳамидхон Дадабоев 1979–1986 йил ноябрига кадар музей директори сифатида жуда катта ташкилий-маданий ишларни амалга ошириди. Бизга маълумки, 1920-30 йилларда динга қарши курашнинг кескин, оғир хатоларга тўла сурони халқимизнинг асрлар давомида юрак тўрида асрраб-авайлаб келган қўлёзмаларини ҳамда юксак меъморчилик намуналари

бўлган масжиду-мадрасалар, работу-мақбараларни ер билан яксон қилиб ташлади. Сақланиб қолганларидан эса турли мақсадларда омборхона, кичик шоҳи-атлас тўқиши корхоналари сифатида фойдаланиб келинган эди. 1980 йиллардан кейин қадимий меъморий обидаларга бўлган муносабат ўзгариши билан ароқ, вино омборхоналари сифатида қадрсизланиб келинаётган меъморий обидалар ўзини кайта қаддини ростлай бошлади. Буни биз 1984-1985 йилларда Наманган шахрида ташкил этилган маънавий-маърифий ишларда кўришимиз мумкин. Жумладан, Наманган шахридаги Мулла Кирғиз мадрасасида «Адабиёт музейи» ўз фаолиятини бошлаган бўлса, Ҳўжамнинг мақбараси, Атаяулхон тўра масжиди биноларида вилоят ўлкани ўрганиш музейи санъат бўлимлари жойлаштирилиб у ерда санъат кўргазмалари ташкил этилган эди.

Айниқса, бу даврларда музейнинг ҳозирги фаолият олиб бораётган янги биносини лойиха-сметасини тайёрлаш ва амалга ошириш масаласи Ҳамидхон Дадабоевга тинчлик бермас эди. Ўша йиллари Наманганда музей учун З қаватли замон талабидаги мослаштирилган бинони қуриш анча мушкул эди. Сабаби қурилиш лойиха сметаси бир миллиондан кўп бўлган қурилиш ишлари лойихасига марказдан (Москва) рухсат олингандан кейингина амалга ошириш мумкин эди. Музей биносининг дастлабки лойиха сметаси бир миллион икки юз саксон минг сўмга режалаштирилган эди. Аммо, марказнинг каршилигига учради. Охир оқибат музей биносининг лойиха сметасини тўққиз юз етмиш беш минг сўм килиб белгиланиши билан Республика миқиёсида тасдиқланиб, 1986 йилда қурилиш ишлари бошланиб, 1987 йилда янги музей биноси қуриб битказилди.

Музейнинг янги биноси кўриниши

Музейнинг ҳозирги янги биноси курилишида вилоятнинг бир қатор раҳбар ҳодимларининг хизматлари катта бўлган. Жумладан, вилоят партия комитетининг биринчи котиби Назир Ражабов, вилоят ижроия комитетининг раиси Ботирали Ҳакимов, вилоят маданият бошқармаси бошлиқлари бўлиб ишлаган Умархон Иминов, Ҳафиза Ахмедова, Санъат Зиёсваларнинг саъи-ҳаракатлари алоҳида ҳурматга лойикдир. Шунингдек, музей биносини куришга сардорлик қилган прораб Махмуджон Сайдуллаевни курувчилик санъати ҳозирда шаҳримиз меҳмонлари ва вилоят аҳли томонидан эъзоз билан тилга олинмоқда.

Яна бу дарвнинг ўзига хос характерли томони шундаки, бу даврда музейда ўз ишини билимдонлари, ўз қасбига меҳр қўйган инсонлар ишлаганилиги ҳурмат билан тилга олинади. Жумладан, санъат бўлимида Лопатинская Людмила Петровна (1977-1991), музей хазина-фонд бўлими мудири Томильченко Таиса Петровна, илмий ҳодим Багаева Т.Ю., совет даври бўлимида Солисев Н, Абдуллаева М, Низанова М, Мирзаахмедов А, санъат бўлимида М.Акрамов, метод бўлимида

Ю.Исмаилов, шон-шухрат уйида З.Дадабоев, тарих бўлими мудири Исоқжон Усмонов, табиат бўлимида Эргашали Миржалолов ва бошқалар музей ривожи учун салмокли хисса кўшганлар.

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи янги бинога кўчиб ўтишдан аввал 1984-1987 йилларда эски турмани ўрнида КГБ идорасида жойлашиб, фаолият қўрсатиб келган. 1987 йилда Ўқтамжон Рустамов директорлиги даврида ҳозирги янги бинога кўчиб ўтган. Ўқтамжон Рустамов 1986-1988 йилда музейга раҳбарлик қилган. Бу даврда музейнинг табиат бўлимида бир катор ибратли тадбирлар, қўргазмалар амалга оширилди. Айниқса, бу даврда музей ёшлар билан гавжум бўлганлигини, мунтазам равишда «Кушлар байрами» ва бошқа ўкувчи ёшлар тадбирлари амалга оширилганлигини гувоҳи бўламиз.

(ўнгдан чапга)
**Академик Ахмадали Асқаров,
музей директори Абдужалил Ғаниев.**

1988 – 1994 йилгача Абдужалил Ганиев музейга раҳбарлик килдилар. Бу даврда, яъни 1988 йилда музей учун типовой лойиҳа бўйича ҳозир Нодим Намонгоний кўчасида йирик бино курилди. 1970 – 1988 йилларда музей экспонатларга ниҳоятда бой бўлган илмий даргоҳга айланади. Бу срда Республикаиз, вилоятимиз табиати, хайвонот ва ўсимликлар дунёсини акс этирувчи ранг – баранг экспозициялар мавжуд ёди.

1994 – 1997 йилларда Авағбек Қирғизбоев музей раҳбари, илмий ишлар бўйича директор ўринбосари Сайдахон Мухаммадисвалар турли тадбирлар, учрашувлар ташкилотчиеси сифатида, илмий ходимлар Т.Бойхонбоев, И.Якубжанов, Ибрагимов ва бошқалар ташаббускорлиги билан ажратиб туради.

1997 – 2000 йилларда Сайдахон Мухаммадиева музейга раҳбарлик килди. Шу ўринда таъкидлаш лозимки, Сайдахон Мухаммадиева эл корини ҳамма нарсадан устун қўювчи инсон эди дея хотирлашади касбдошлари. У 1946 йили зиёлилар оиласида дунёга келди. Ўрта мактабни битириб, Наманган Давлат педагогика институтининг рус тили ва адабиёти факультетини тугаллаб, Наманган шаҳрининг Шўро худудида жойлашган 14–мактабга ишлай бошлади.

Кейинчалик қаерда бўлса ҳам ўз вазифасига сидқидилдан ёндошли. Шу боис уни ҳалқ таълими раҳбарлари «Гўзал» массивида жойлашган 35-бошланғич мактабга директор қилиб тайинлашди. У бу топшириқни ҳам бажонидил қабул қилди ва мактаб опанинг тиришқоқлиги, ташкилотчилик маҳоратининг юкорилигидан кўп ўтмай ўрта мактаб даражасига кўтарилиди.

Саида опадаги жўшқинлик, ўлка тарихига қизиқиши 1987 йили вилоят ўлкани ўрганиш музейига етаклаб келди. Шу йилдан бошлаб музейнинг оммавий бўлимини бошқара бошлади. Музейда ўтказиладиган барча тадбирларда фаол иштирок этиб, бир нечта кўргазмалар уюштириди. Музей жамоаси вакили Сайдахон опа 1997 йили Москвага малака ошириш учун ўқиша юборилди. У ўзининг тиришқоқлиги, жонкуярлиги боис бўлим мудирлигидан илмий ишлар бўйича директор ўринбосари, сўнгра музей директори лавозимларига кўтарилиди.

(Үнгдан чапга)
А.Бўстонов, И.Ёқубжонов, А.Қирғизбоев,
С.Муҳаммадиева.

Саидахон
Муҳаммадиева

Аёл кишининг, айникса ўзбек аёлининг раҳбарлик лавозимида ишлаши оғир ва масъулиятли. Лекин, у ана шу масъулиятнинг удасидан чиқди. Бирбиридан ширин–шакар, қобил 2 қиз, бир ўғилни тарбиялаш билан бирга музей ривожи учун бор билим ва куч-куватини сарфлади.

Ана шу пайтда ходимларнинг фаол меҳнатлари самараси эвазига музей 1998 йилда биринчи тоифали музейлар каторига кирди. 1998 или музей раҳбари Саидахон Муҳаммадиева бошчилигида иккинчи қаватда табиат бўлимини жихозлаш ишлари бошланди. Вилоят

рассомлар уюшмасининг Т.Ашурев бошчилигидаги мусаввирлар грухни кўргазма залларини ўзгача бир кўринишда безади.

1997-1999 йилларда музейда қўйидаги бўлимлар мавжуд эди:

Табиат, оммавий-оқартув, илмий услубиёт, хозирги замон, тарих, санъат, хазина, жанговар шон-шуҳрат (хозирги «Хотира ва кадрлаш уйи), «Машраб уй музей» бўлимлари.

2000-2002 йилларда Каҳрамон Аскаров музей раҳбарлиги даврида музей хазина-фондини тўлдириши ишларига катта эътибор қарагилди. Натижада 2002 йилда музей хазина ва кўргазма залларидаги экспонатлар сони 62,771 донани ташкил этди.

2002-2004 йил августгача Ҳамидхон Даёбосев музейга раҳбарлик килди. Назаримда, турли тоифадаги одамлар бор. Шулардан бир тоифаси бутун дунё ғами билан яшайди. Уларнинг килган иши элга ас котади. Айримлар ўз мамлакати, Ватани учун куйиб-ёнади. Бирор ўз шахри ёки тумани, кимдир ўз кишлоғи ва маҳалласининг ғами билан яшайди. У ҳам худудига нафи тегадиган иш қилиб, кўпчиликни хурсанд қиласди.

Ҳамидхон Даёбосев

Ҳамидхон Даёбосев ана шундай одамлар сарасига киради. Мен Ҳамидхон ака билан музейга ишга келмасимдан аввал, аникроғи у киши З.М.Бобур номидаги истироҳат боғи

директор вазифасида ишлаетган пайтида хизмат юзасидан сухбатлашган эдим. Ана шу бир маротабалик сухбат менда у кишига нисбатан ҳурмат туйғуларини кучайтирганди. Раҳбарга хос босиклик, камтарлик, ўз ишини яхши билишлик, катаю

кичикни ким бўлишдан қатъий назар хурматлаш қобилиятига эга. Ҳамидхон акадаги инсонийлик, меҳр-ошибат ҳам ўзгача. У киши тўғрисида тез-тез музейда сухбат курилганда фақат ибратли тарзда тилга олинади. Музейда ишлаб нафақага чиқсан касбдошларини ёйинки улар ўтиб кетишган бўлсаларда оиласини байрам арафасида ёнларига музейнинг ёши катта ходимларини олган ҳолда совға-салом билан табриклаб келишни ҳеч қачон тарк этмаган. Инсонийлик дегани шу бўлса керак-да.

Биз юкорида айтдик, Ҳамидхон Дадабоев ўз ишини яхши биларди. Ҳакиқатдан, у киши қаерда ишламасин биринчи на-вбатда ходимнинг ижтимоий-оилавий, иқтисодий ахволига катта эътибор қаратарди. Барчага яхши иш шароитини яратиб бериш билан бирга музей иши учун ҳар бир ходимдан катта масъулият билан ёндошишни талаб қиласарди. Ана шунинг учун ҳам у киши раҳбарлиги даврида айниқса, 2003 йил «Обод маҳалла йили» Давлат дастурини бажариш, бу борада вилоятда олиб борилаётган ҳайрли ишларни ёритиш, тарғиб этишни ташкил этишда ҳамда музейга кўплаб ўқувчи, талаба ёшларни жалб қилишда, кўчма музейлар ташкил этишда чинакамига шахсий намуна кўрсатганлар.

2003-2004 йилларда музейда табиат, тарих, санъат, услубиёт бўлимлари, хазина, маънавият, адабиёт ва қўлёзмалар секторлари мавжуд эди. Экспонатлар сони 63,118 тани ташкил этди.

2004-2009 йиллар энг қайнок йиллари бўлиб ҳисобланади, десак муболага бўлмас. Музей тарихида тарих фанлари доктори, профессор Иброҳимжон Юнусович Юсуповнинг 2004 йил августидан музейга раҳбарлик даврининг бошланиши музейнинг ижтимоий-илмий-маърифий ва ташкилий ишларида жуда катта силжишлар бўлдиким, вилоят ўлкани ўрганиш музейи қисқа мuddат ичидаги нафақат Фарғона водийси музейлари орасида, ҳатто Республика музейлари ўртасида алоҳида нуфузга, ўрнига эга бўлиш билан бирга Ўзбекистон Республикаси маданият ва спорт ишлари вазирлигида хурмат билан тилга олина бошланди. Бундай шарафга эга бўлишимизда

хурматли устозимиз, жонкуяр тарихчи олим, меҳрибон мураббий Иброҳимжон Юнусовичнинг ташкилотчилик қобилиятлари, ғайрат шиҷоатлари вилоят ва республикада элга танилганликларининг туфайлидир.

Устозлар ҳакида қалам тебратиш ҳам ёқимли, ҳам масъулиятили. Ёқимли томони, шундай инсон билан яқиндан мулоқот қилган, ундан сабоқ олиб, ўгитларидан баҳраманд бўлган дамларни эслаш бўлса, иккинчи жиҳати эса ана шундай инсоннинг ҳаёт фаолиятлари, ижодлари ва ғайратларини оқ коғозга тушириб бериш масъулиятидир.

Ҳаётда инсон мавжудлигининг ўзиёқ катта баҳт. Бироқ, ато этилган ана шу умрни ким, қандай ўтказади? Бу унинг табиатидан, яшаган, тарбия олган муҳити тақозосидан келиб чиқади: бирор умр бўйи меҳнат қиласди, ўзгаларга ҳамиша яхшиликни соғиниб яшайди. Элимга, юртимга бирор нафим тегса, дейди. Айримлар эса, ўз қобигига биқиниб олади – да, фақат ўзини ўйлаб яшайди. Лекин, бундайлар эл назаридан қоладилар. Унинг номи жисми билан баробар ўтади.

Лекин катта қалб эгаси Иброҳимжон Юнусович бутун умрини халки баҳт-саодати, юрти равнақи учун сарф этган, аввало устоз, жонкуяр ва ғамхўр раҳбар, тиниб-тинчимас, ғайратли, ташкилотчи ходим, илм-фан тарғиботчиси. Музейшунос, бир катор орден, медал ва ташаккурномалар соҳибининг тўла ҳаёт йўли ёшлиаримиз учун ибрат мактаби бўлиши шубҳасиз.

Одам боласининг дунёга келиб, яшаб, ўтгунгача умрини икки эшик орасига менгзаймиз. Таниқли ёзувчимиз таъбири билан айтганда, бирор унга биттагина бўлсада, ғишт кўйиб ўтади, айримлар эса ундан юлиб ўтади. Гоҳида биз босиб ўтаётган йўллар, ҳар куни ёки кун ора кириб чиқадиган бино, ёки оддийгина гулзор, ёки соя-салқин бериб турадиган ҳушманзара дарахтларга эътибор беравермаймиз. Бир пайтлар шулар бўлмагани ҳакида ўйлаб ҳам кўрмаймиз.

ЮСУПОВ ИБРОХИМЖОН ЮНУСОВИЧ

Лекин, Наманганиклар музейнинг обод, кўркам, файзли бўлишида, илмий салоҳиятини юксалишида, илмий-маърифий ҳамда оммавий ишларнинг юқори савияга кўтарилишида, музей кўргазма залларининг замон талаби руҳида қайта жихозланишида, музейнинг вилоят, туман, шаҳар ҳамда шаҳримизга ташриф буюрган зиёратчи меҳмонлар билан гавжум бўлишида Иброҳим Юсупов бош-кош турганлигини яхши билишади.

«Ҳаётда ҳар нарсанинг ўз хисоби бор, яхшилик ҳам, ёмонлик ҳам бир кун қайтади», - деб бизга доимо эслатиб турадилар Иброҳимжон ака сұхбатлашгандаридан. Қўлларига келиб тушган ҳар қандай ишни шошилмай, пухта ўйлаб, мулоҳаза килиб кўриб чикадилар. «Бегуноҳ инсон ноҳақлик жабрини тортмасин», - Эркинжон деб тез-тез менга уқтирадилар.

Ана шундай сирли кобилияtlари туфайли музей жамоасида ҳамжиҳатлик, ишчанлик руҳияти шакллантирилди. 2004 – 2009 йилларда музей ҳастида улкан ишлар амалга оширилди. Жумладан, музейнинг З-қават кўргазмалар зали тамомила янгитдан экспозицион режа асосида қайта жихозлаш амалга оширилди. У ерда тарих, этнография, мустақиллик йилларида Намангандан, Намангандан адабий мухити, санъати кўргазмалар залига янгича кўриниш қиёфаси киритилди. Табиат кўргазма залида эса ёшларимиз учун зарур бўлган ўлка табиатига хос экспозициялар яратилди. Шунингдек, музейнинг юраги бўлган хазина-фонд иши қайта йўлга кўйилиб, хазина-

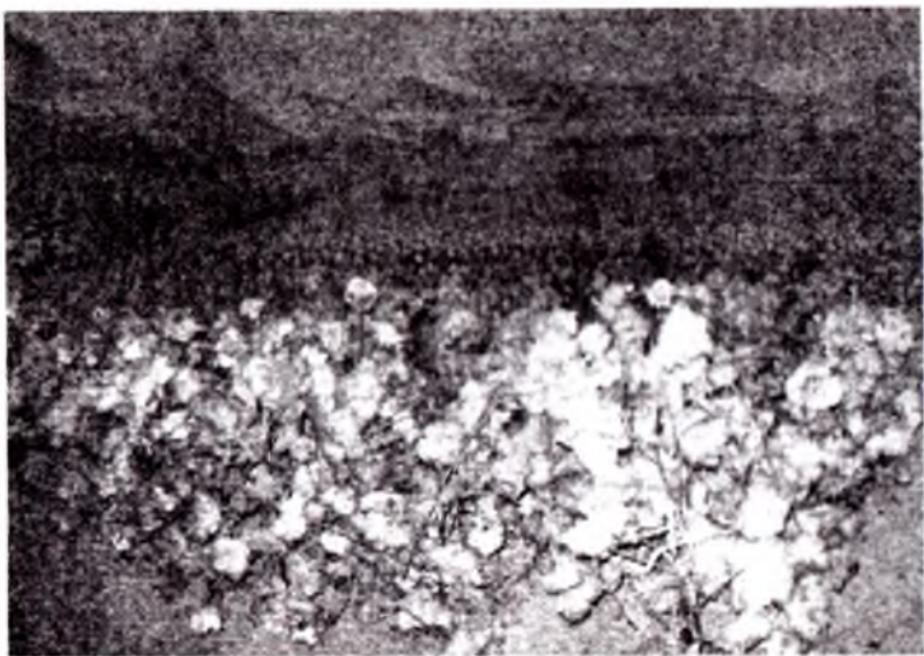

фонд хоналари мукаммал таъмирланиб, экспонатларни ўз йўналишлари бўйича жойлаштириш ишлари амалга оширилди. Замонавий шкаф, стеляжлар ҳамда компьютерлар билан жиҳозланиб ҳазина-фонд меъёрий хужжатларини Низом асосида юритиш амалга оширилиб келинмоқда. Айникса, музейни том қисмини тўлик шиферланиши ва илмий ходимлар учун янги стол – стуллар келтирилиши, замон талабидаги оргтехника, компьютерлар билан таъминланиши музей хаётида катта ишлар амалга оширилишига катта имкониятлар очиб бермоқда. Натижада музейимиз водий ва республикада ўз ўрни ва салоҳиятига эга бўлиб бораётганинги биз музейчилар учун кувонарли ҳолдир. Бу эса ўз-ўзидан музейда турли-туман тадбирлар, мулокотлар, сухбатлар ўтказиш учун кенг имкониятлар яратиб бериш билан кенг камровли фуқароларни ўкувчи тајаба ёшлиарни аждодлар меросига, Ваганига меҳр-мухаббат руҳида тарбиялашдек буюк ишга манбаа бўлиб келмоқда.

МУЗЕЙДА ФАОЛИЯТ ОЛИБ БОРАЁТГАН БЎЛИМЛАР

Ҳозирда вилоят ўлкани ўрганиш музейида «Табиат», «Тарих», «Маънавият», «Услубиёт», «Илмий фонд ҳазина» бўлимлари, «Санъат», «Адабиёт ва қўлёзма», «Мустақиллик йилларида Наманган» секторлари ҳамда «Хотира ва қадрлаш уйи», «Машраб» музейлари фаолият кўрсатиб келмоқда. Куйида биз ана шу бўлим, секторлар ҳамда музей филиаллари фаолияти ва унинг жонкуяр илмий ходимлари, назоратчилари ҳақида сўз юритмоқчимиз.

Табиат бўлими: ўқувчи ёшларнинг энг севимли маскани ҳисобланиб, бу ерда ўқувчи ёшларимиз ўлкамизнинг тупроқлари, ўсимликлар дунёси, ҳайвонот олами, фойдали қазилмалари, сувлари, тоғлари, парранда-ю кушлари, умуман, табиат дунёси билан танишадилар ва мактабда олган билимларини амалда мустаҳкамлаб борадилар. Табиат бўлими кўргазма залларида ўлка табиатига бағишлиланган ранг – баранг экспонатлар мавжуд бўлиб, сиз ўлка табиати тарихига бағишлиланган турли-туман диорамаларни, чунончи, чўл ва чала чўл кумликлари унда яшовчи ҳайвонлар, судралиб юрувчилар турига мансуб илон, калтакесак, эчкимар ҳамда чўл ўсимликларини жонли қотирмаси ҳамда «Тўқайзор» диорамасида кўл, камишзор, тўнғиз, лайлак сингари тўқайзорга хос бўлган паррандалар қотирмаси кишига ўзгача таассурот берса, ўзбек ҳалқининг миллий ифтихори бўлган оқ олтинга бағишлиланган «Пахтазор» диорамасида оппок қордек товланиб очилиб турган пахтазор, атрофида минг дардга шифо, пилла этиштириш манбаси тут дарахти, олисларда кўриниб турган ўлкамизнинг кенг гўзал экинзорлари маҳорат билан тасвиirlанганлигининг гувоҳи бўласиз.

«Пахтазор» диорамаси

Шунингдек, «Буғдойзор» диорамаси ва унда жой олган буғдой экинзори ва атрофида ўтлаб юрган мол-қўй, эчкилар ҳамда вилоятнинг оламга донги кетган Наманган олмазору – узумзорлари акс эттирилган. «Тоғ манзараси» диорамаси ва ундан ўрин олган тоғлик ва оқиб тушаётган зилолдек сув, баҳайбат бургутлар, асал кидириб юрган каттакон айик, какликлар галаси қотирмаси шунингдек, оғ ўсимликлари, арчазорни кўриб беихтиёр ўлкамиз табиатига меҳр-муҳаббатингиз ортиб боради.

Какликлар галаси

Айникса, күл ва унинг атрофида турли-туман ўрдак, ғоз, сув каламуши ва күшлар тuri гүёки чуғирлашиб нималарнидир муҳокама этажтандек туюлади. Булардан ташқари биз юқорида айтганимиздек ўқувчи ёшларни, ҳатто катталарни ҳам ўзига ром этадиган ғор ва ундаги динозаврлар тuri тош асрларида жонзотларнинг баҳайбат бўлганлигини кўрсатиш билан кишини ўша давларга етаклаш билан ажралиб туради. Умуман, табиат бўлимида экология, ҳайвонот ва ўсимликлар турлари бунда айникса табиат дурдоналари кўргазмаси диккатга сазовор. Мухтасар айтилганда агар сиз Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейининг табиат бўлими кўргазмасини озгина вақт ажратиб зиёрат қилсангиз, ўзингизни ҳудди табиат кўйнида сайр қилгандек хис қиласиз, чарчоқларингиз таркалиб кўнгилли дам оласиз.

Юқоридаги кўргазмадаги экспозицион ишларни амалга оширишда, зиёратчи меҳмонларни кутиб олишда бўлимнинг

илмий ходим ва назоратчиларнинг хизматлари каттадир. Табиат бўлими мудири Ҳусанов Зокиржон, катта илмий ходим кимё фанлари номзоди Аҳмаджон Сиддиков, илмий ходим Зулфия Комиловалар тинимсиз изланишилари натижасида музейнинг табиат бўлими кўргазмаси Ўзбекистон, жумладан, Фарғона водийси музейлари ўртасида алоҳида нуфузга эга бўлганлитини гувоҳидирмиз.

Умрни оқар дарё дейдилар. Зокиржон ака ана шу умрда из колдираётган инсон. У 1951 йил 5 сентябрида Уйчи туманининг Жийдакана қишлоғида таваллуд тонган. Тошкент политехника институтининг муҳандис-технolog факультетини тугаллаган. У вилоят ўлкани ўрганиш музейига ишга келингунга кадар китоб савдоси акциадорлик жамиятининг бошқарув раиси ўринbosари бўлиб ишлаш билан кўплаб етук шогирлар тайёрлаб беришига кўлидан келинча ҳаракат қилиган фидой инсондир. Зокиржон ака камтар, камсуқум, калами пухта, тажрибали мутахассис. Шунинг учун бўлса керак вилоят музейида илмий ишлар бўйича директор ўринbosари, хозирда эса табиат бўлими мудири лавозимида ишлаш билан ўлка табиатини илмий таҳлил қилиш орқали табиат кўргазма залида янгитдан яратилаётган экспозициялар, ранг-баранг тадбирларни ташкилотчиси сифатида ўз ўрнига эга. Зокиржон акадаги хислат шундаки, ўзига ва бўлим илмий ходимларига нисбатан талабчанлиги, маъмурият тоширикчиларини ўз ўрнида бажариб бориш масъулияти юкори. Унинг бир сўзи хеч качон ёдимдан чиқмайди «Биз катталар оғир, босик бўлишимиз керак. Сабаби, ёшимиз бир жойга бориб колди. Бу билан ўзимизни эҳтиёт қилин бўламиз ҳамда ёшларга ибрат бўламиз». Ҳа, бу ҳақ гап. Ишда нималар бўлмайди дейсиз. Зокиржон Ҳусановнинг 35 йиллик ортиқ меҳнат фаолияти ёшлар учун аргибулик.

Табиат бўлими илмий ходимлари: З.Хусанов (ўнгдан биринчи), З.Комилова, кимё фанлари номзоди А.Сиддиков.

«Ёшлиқдан жўғрофия, адабиёт, тарих фанига кизиқишим мени 1995 йили вилоят ўлкани ўрганиш музейига олиб келди» дейди Зулфия Комилова биз билан сұхбатда. Ҳақиқатта. Наманган шахрининг «Жувахона» маҳалласида 1963 йили ҳунарманд оиласида таваллуд топган Зулфияхонда табиатга бўлган мұхабbatдан ташқари, чиройли экскурсовка олиб бориш ҳамда экспозицион кўргазма залларини жиҳозлашда мустакил ишлаш қобилияти мавжуд. Икки нафар фарзандни гарбиялаш билан биргаликда маълумоти маҳсус—ўрта ҳолда тинимсиз изланишида, доимо устида ишлайди, табиат кўргазма залини янги экспонатлар билан бойитишга астойдил интилини билан ажralиб туради. Бундан ташқари музей вилоят тадбирларида катнашди, ўзи ҳам йил давомида кўргазма залларида тадбирлар ташкил этиб келади.

Кимё фанлари номзоди, катта илмий ходим Аҳмаджон Сиддиков 1951 йил Тўракўрғон туманида таваллуд топган. У камтарлиги, ўз фанини яхши билиши, одамлар билан тез тил

тода олиши, берилган тоширикни ўз вактида бажариши, илмий экспозицион режалар тузинидаги кобиляти билан алохида хусусиятга эгадир. Айни вактида кўнглаб ўлка табнати, экологиясига бағишланган илмий маколалар муаллифидир. Жумладан «Экологик хабарлар» ойномасидаги «Ёшларни экологик рухда тарбиялашда музейларининг роли», «Экология нима дегани?», «Ничмлик суви ва экология» сингари шу куннинг долзарб мавзуларга бағишланган маколалари республика ва вилоят рўзномадаридаги мунтазам чон этилиши билан бирга Наманган Давлат университети кимё факультети талабаларига ушбу мавзуларга маъruzalar xam ўқиб келади.

Курбонов Мусаввир 2009 йилдан табиат бўлими илмий ходими сифатида иш бошлади. Маълумоти олий. Тошкент Маданият институтининг режиссерлик факультетини 1986 йилда тугаллаган. Иктидорли ходим эканлигини қиска вакт ичида кўрсата билди. У табиат бўлимида ташкын этилаётган ва музейдан ташқарида уюштирилаётган тадбирларда музейнин хамма фаолиятида ўз ўрни бор илмий ходимдир.

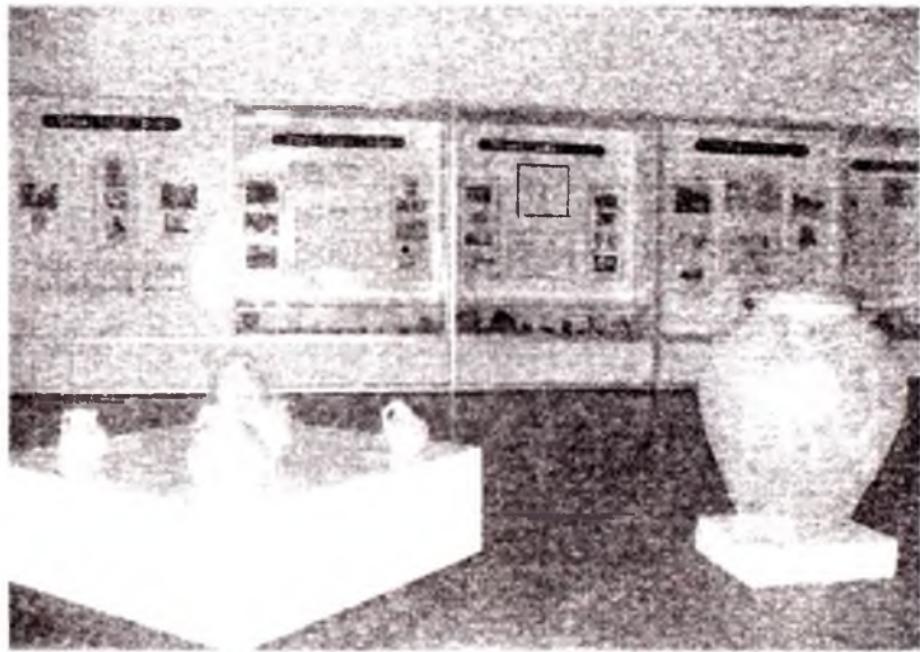
Тарих бўлими – биз биламизки, тарих арабча сўз бўлиб, «тадқиқ этиши», «текшириш», «воксалар ҳақида аник хикоя килиш» маъноларини англатади. Тарих инсонлар, уларнинг узок ўтмишдан бизгача стиб келган ҳаётий тажрибаси ҳақидаги фандир. Ана шуларни инобатга олганда тарихдан бехабар ҳалқ-мазлум ҳалқ, тарихи ёлғон ёзилган ҳалқ-махкум ҳалқ, тарихини асраран ва билган ҳалқ-кудратли ва тенглар ичида тенг ҳалқдир.

Юртбошимиз И. А. Каримов таъкидлаганлариdek: «Узоқ давом этган мафкуранинг қаттиқ тазикига қарамай, Ўзбекистон ҳалқи авлоддан – авлодга ўтиб келган ўз тарихий ва маданий кадриятларини ҳамда ўзига хос анъаналарини сақлаб колишга муваффак бўлди. Мустакиллигимизнинг дастлабки кунлариданоқ, аждодларимиз томонидан кўп асрлар мобайнида яратиб келинган ғоят улкан бебаҳо маънавий ва маданий меросни тиклаш давлат сиёсати даражасига кўтарилиган ниҳоятда муҳим вазифа бўлиб колди».

Юртбошимиз сўзларини биргина музей тарих бўлимида

олиб борилаётган ишлар орқали накадар тўғрилигини илмий ходимлар сабъ – ҳаракатлари туфайли аждодлар меросини сақлаш ва келажак авлодга қолдириш учун илмий изланишларда кўришимиз мумкин. Музейга тарих фанлари доктори, профессор И.Ю.Юсуповнинг 2004 йил директор бўлиб келиши ва у кишининг ташаббуси билан тамомила ўлка тарихи этнографияси, мустақиллик йилларида Наманган кўргазмалари ҳозирги замон руҳи талаби асосларига жавоб берадиган янги экспозициялар яратилди ва зиёратчилар хукмига ҳавола килиниб ижобий натижалар олмоқда. Ўлка тарихига оид музей кўргазма залларида ва музей хазина фондида 66,827 та экспонатлар мавжуддир.

Кўргазма залларини зиёрат килиб айланар экансиз, ўлкамизнинг энг қадимги даврлардан шу кунгача аждодларимиз босиб ўтган шонли йўли тарихидан кимматли маълуотларга эга бўласиз. Унда сиз ўлкани археологик олимларимиз томонидан ўрганилиши диограммасига ва ҳаритасига, ибтидоий аждодлар яшаган ғор кўриниши, улар машғулоти, тош асрини бўлиниши, ўша давр меҳнат ва ов куроллари, Чуст бронза даври манзиллари ва у ердан топилган меҳнат қуроллари, қадимги Косон, Антик даври, Ўрта асрлар, Темур ва темурийлар даври Ахсикенти, Поп Мунчоқтепа ёдгорлиги ва у ердан топилган зеб – зийнатлар, Кўкон хонлиги даврида ўлкамиз, чоризм мустамлакачилик сиёсати даври, Шўролар даври, ўзбек миллий уйи, ховли кўриниши, рус миллий уйи кўриниши билан танишасиз.

Тарих күргазма залы.

Этнография күргазма залы, шунингдек, ҳунармандлар иш устида, нумизматика диограммалари ҳамда мустакиллик йилларида вилоятда амалга оширилган улкан ишлар күргазма залларида ўз аксини топиши билан аждодларимизнинг узок тарихий, машаккатли йўллари хақида хар бир кишини бир дам бўлса ҳам ўйлашга мажбур этади. Ҳа, хақиқатдан биз оғир даврларни бошдан кечирдик. Болалигимиздан билиш шарт бўлган оддий ҳақиқатларни англаш учун умримизнинг ярмини бериб қўйдик. Бизни гўё ҳавосиз бўшлиқда ушлаб турдилар, бировларни маънавий ўлдириб, бошқаларни мажруҳ этдилар ва локайдлик никоби билан яшашга кўнигириб қўйдилар. Бугун эса маълум бўлдики, кўнчилигимизни тўлдирадиган ҳаво, ярамизга шифо бўлгувчи малҳам, юзимиздаги локайдлик никобини тортиб олиб ташлашга кодир куч – тарих экан деган хulosага келишимиз табиийдир.

Этнография күргазма залы

Тарих бўлимининг илмий ходимлари билан сухбат қуарар экансиз, ўлка тарихига оид юқоридаги залворли ишларни амалга оширишларида тинимсиз изланишлари билан ажралиб турувчи камтарин инсон Латифахон Аҳмадалиева 2005 йил октябрیدан бўлим бошлиғи сифатида илмий ходимларига стакчилик қилиб келмоқда, ўлка тарихини қаламга олиш билан у республика, вилоят ойнома ва рўзномаларида шу кунгача ўлка тарихига ҳамда музейдаги тадқикотларга бағишланган 30 дан ортик илмий услубий мақолалар чоп эттирган. Латифахон Аҳмадалиева табиати ёқимли, сувлари зилол, одамларининг истараси иссик Заркентда 1970 йилда таваллуд тонган. Бу қишлоқ қадимий масканлардан ҳисобланиб, кўплаб буюк инсонларни тарбиялаб вояга етказганлиги билан ажралиб туради. Латифа ҳамқишлоғи тарихчи олим Эркин Ҳайитбоевлар изидан бориб, ТошДУ тарих куллиётини тугаллади. Унинг орзулари катта, илм қилишдан чарчамади, хали изланишда.

Катта илмий ходим Дилфуз Аҳмаджонова 1970 йилда На-

манган шаҳрида туғилган, маълумоти олий. 2002 йилдан бўён музейда ишлаб келади. У доимо харакатчан. 2004 – 2005, 2006 – 2007 йилларда тарих кўргазма залларини қайта жиҳозлаш ишларида алоҳида ўрнак кўрсатди. Вилоят рўзномаларида бир катор илмий – услубий, тарихий мақолалари чоп этилган. Тарих кўргазмасида янги экспозициялар устида иш олиб бормоқда.

Тарих бўлимнинг кичик илмий ходими Айша Ахунова 1959 йилда Наманганд шаҳрида таваллуд тонган. Маълумоти олий, Наманганд давлат университетининг рус тили ва адабиёти факультетини тугаллаган. У музейдаги фаолиятини 2008 йил ноябрида бошлаган бўлсада, киска муддат ичидаги ишига меҳр кўйганлигини кўришимиз мумкин. Айшахон ўзбек ва рус тилини яхши билганилиги музейга ташриф буюрувчи зиёратчи меҳмонларга икки тилда кизиқарли экскурсияларни олиб бориши ёки бўлим мудири ҳамкорлигига ранг-баранг мавзуларда тайёрлаган илмий услубий маъruzalari мазмун моҳияти билан алоҳида кимматга эгадир. У музей ишининг фидойиси сифатида жамоа орасида ўз ўрнига эгадир.

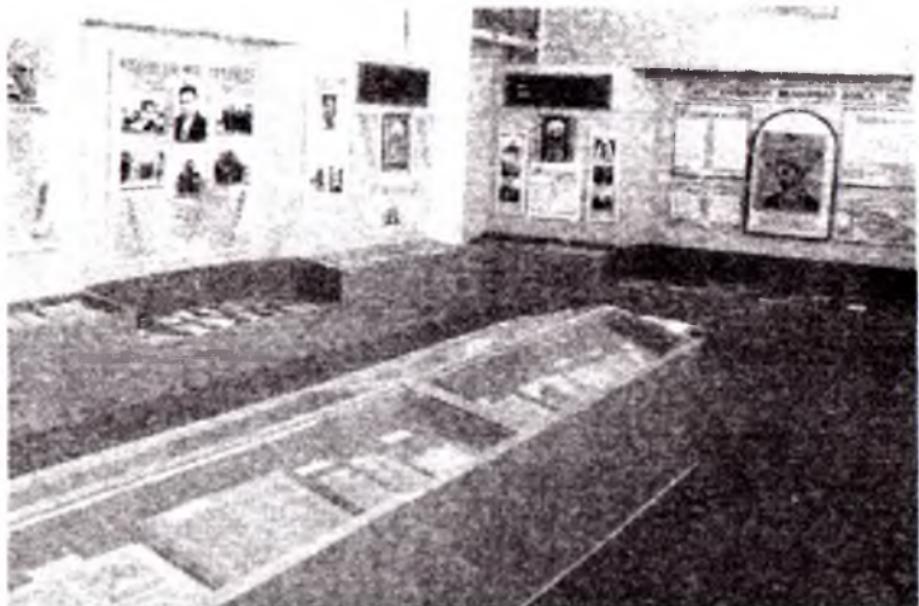
Тарих бўлими илмий ходимлари: А.Ахунова (унгдан биринчи), бўлим мудири Л.Ахмадалиева, сектор мудири Ю.Исоқов, катта илмий ходим Д.Ахмаджонова.

Музейнинг 3-кават залида жойлашган «Мустақиллик йилларида Наманган» кўргазмалар шаҳримиз меҳмонлари, ўкувчи талаба ёшлари учун Мустақиллик йилларида Наманган вилоятининг ижтимоий, иқтисодий, маданий ҳамда спорт соҳасида қўлга киритилаётган ўлка ютукларини намойиш этиб келмоқда. Бўлимга ташриф буюрсангиз, сиз вилоятнинг халқ маорифи, олий таълим, соғликини сақлаш, маданият, спорт, халқ хўжалиги, транспорт, курилиш, қишлоқ хўжалиги, ҳунармандчилик, майший хизмат ва бошқа соҳаларида мустақиллик туфайли қўлга киритилаётган ва амалга оширилаётган ишларни гувоҳи бўласиз. Янги давр қаҳрамонлари билан танишасиз. Ушбу кўргазмалар зали ҳар куни ўкувчи билан гавжум. Сабаби, бу ерда ёшлар турли тадбирлар, мулокотлар, учрашувлар, тўгаракларнинг мунтазам машғулот олиб борилади. Махсус аудиторияда мактаб, лицей, коллеж, олий ўкув юрти ўкувчи ва талabalariiga очиқ дарслар ҳамда амалий машғулотлар йил давомида мунтазам равишда ўтказиб келиниши ўзининг ижобий натижаларини бермоқда.

Хозирги кунда илмий ходимларимиз «Мустақиллик йиллари Наманган» кўргазмалар залида янги экспозициялар «Наманганлик фан докторлари ва академиклар», «Мустақил Ўзбекистоннинг Меҳнат Қаҳрамонлари» мавзусидаги кўргазма режаларини 2010 йил «Баркамол авлод йили» муносабати билан амалга ошириш учун қизғин иш олиб бормоқдалар. Мустақиллик секторига 1956 йилда Наманган шаҳрида таваллуд топган Юнусхон Исоков раҳбарлик қилиб келмоқда. Маълумоти олий, музейдаги фаолиятига ҳали кўп бўлмасди. Аникроғи, учинчи йил ишлайяпти. Бир қатор тадбирларни ташкилотчиси сифатида музей маъмуриятининг ишончини қозонгани учун унга музей филиали «Хотира ва кадрлаш уйи»га директорлик вазифаси ҳам топшрилди. Юнусхон Исоков «Улар ҳамиша барҳаёт» деб номланган янги экспозицион кўргазмани зиёратчи меҳмонлар эътиборига ҳавола этди. 2009 йилдан Юнусхон Исоковни мустақиллик секторига раҳбар этиб тайинланиши «Мустақиллик йилларида Наманган» кўргазмалар залида янги имкониятлар очилишига

манба бўлди. Тарих фанлари номзоди Бобур Ҳайдаров, тарих бўлими мудири Латифа Аҳмадалиева, катта илмий ходим Дилфуз Аҳмаджоновалар ҳамкорлигига Мустақиллигимиз азиз неъматларини тарғиб, ташвиқ этиш борасида тинмай изланишни давом эттирмоқдалар.

Наманган адабий муҳити ўзбек бадиий сўз санъатининг ривожланишига катта ҳисса қўшиб келди. XVII – XVIII асрлар ва XIX асрнинг биринчи ярмидаги адабий хаёт ўзбек адабиёти тарихида бой ва қайнок жараён ҳисобланади. Ҳалқ оғзаки ижодининг ёзма адабиётга таъсири кучая борди. Сўз санъати оғзаки турида қўплаб қўшиклар, эртаклар, ривоятлар, латифалар яратилди. Насриддин Афанди латифалари ёнига Шоҳ Машраб ҳақидаги ривоят ва латифалар қўшилди. Бир сўз билан айтилганда Наманган кўп асрлик тарихи давомида кўпгина ажойиб олимлар ва шоирларни хаттотларни тарбиялаб етказди. Агар сиз вилоят ўлкани ўрганини музейига ташриф буюар экансиз, «Наманган адабий муҳити» кўргазмалар залини зиёрат қилмай кетманг! Нимага дейсизми? Сабаби у ерда сиз наманганликларнинг буюк аждодлари бўлмиши З.М.Бобур, Бобораҳим Машраб, Нодим Намонгоний, Сўфизода, Чустий, Ибрат, Парда Турсун, Усмон Носир, Турғун Пўлат, Жонрид Абдуллахонов, Ҳабиб Сайдулла, Нуриддин Бобохўжаев, Исмагуллоҳ Абдуллаев, Одилжон Носиров, Робиддин Исоков, Малик Муродов сингари инсонлар хаёт ва ижод йўллари билан ўртоқлашасиз шунингдек шу куннинг забардаст қалам соҳиблари бўлмиш Ёкубжон Аҳмаджонов, Зиёвиддин Мансур, Абдулла Жаббор, Дилбар Бону, Содик Сайхун, Дилором Эргашева, Лутфилло Маҳмуд, Бокий Мирзо, Носир Аббос сингари инсонлар ижод лавҳаларидан илҳом оласиз, XVIII – XIX аср Наманган хаттотлари ишларидан завқланасиз ва ана шундай ҳамюртларимиз борлиги билан фаҳранасиз деган умид билдирамиз.

Адабиёт ва қўлёзмалар кўргазма зали

Адабиёт ва қўлёзмалар сектори бошлиғи Нигора Мўминова 1971 йил Наманган шаҳрида туғилган. Маълумоти олий, 1989 йилдан бўён музейда ишлаб келмоқда. Нигорахон камтарин инсон бўлиш билан биргаликда меҳрибон она ва ўткир қалам сохиби ҳамдир. «Бу дунёда ўзи туғилиб ўсган, киндик қони тўкилган юрт ҳакида қалбининг энг тубидан бирор бир сатр эзгу сўз ёзишни орзу қилмаган инсон бўлмаса керак», -дейди Нигора. У олийгоҳда таҳсил олиб юрган кезлари устозлари Одилжон Носиров, Шаҳодатхон Эгамбердиева, Алихон Ҳалилбеков-ларнинг ижод фаолиятини қунт билан ўрганишга бўлган иштиёки юкорилиги шунда кўринадики, устозлари изидан бориб изланди, натижада Наманган адабий муҳитини ёритишга доир, Навоий, Бобур ҳаёти ва ижодига ҳамда бошқа адабий йўналишларга доир бир катор илмий – услубий маколалари рўзномаларда чоп этилди ва этилмоқда. «Наманган адабий муҳити» кўргазмалар залини замон талаби руҳида экспозицион жиҳозлашда Нигора Мўминова тинимсиз изланди ва машақкатлар, меҳнатлар эвазига вилоят талаба – ёшларига, шунингдек шаҳримиз зиёратчи меҳмонларига тухфа этиш билан алоҳида эътиборга сазовор бўлди.

Адабиёт ва құләзмалар сектори илмий ходимлари: катта илмий ходим М.Холбоева (үнгдан бириңчи), сектор мудири Н.Мүминова, таржимон Н.Турсуинов.

Адабиёт ва құләзмалар секторида Нигора Мүминова билан ҳамкорликда катта илмий ходим Манзура Холбоева мана бир неча йиллардан бері ҳамкорликда Наманган адабий мухитининг тарихини көңг камровли вилюят ахли ва ёшлари ўртасида тарғиб ва ташвик үтишда тинимсиз изланишлар олиб бормокдалар. Манзурахон 1968 йили Норин тумани Чўжа кишилюғида туғилган. Ўзи иктисадчи, аммо «Мени адабиётга, шеъриятга бўлган ихлюсим, мухаббатим 2006 йили музейга стаклаб келди», -дейди, биз билан сухбатда. -Музей маъмурияти мени шу бўлимга ишга тавсия қилгандаги ички ҳистойғуларимни билсангиз эди, мен баҳтили эдим, орзуим ушалди». Ҳозир Манзура Наманган хаттолари фаолияти устида илмий ижодни давом эттириш билан зиёратчиларга чиройли экскурсиялар олиб боряпти.

2009 йилда «Адабиёт ва құләзмалар сектори» га жуда зарур бўлган таржимон вазифасига Нурмуҳаммад Турсуновни

ишга қабул қилинди. Маълумоти олий, немис-араб тили бўйича мутахассис, унинг олдига қўйган мақсади музейимизда сақланаётган қадимий қўлёзма китобларни тадкиқ қилиш, келгусида вилоят илм аҳлига XVIII-XIX асрлардаги наманганлик хаттотларимиз илмий меросини ўрганиш орқали улкан тухфа тайёрлашдир. Музей жамоатчилиги Нурмуҳаммад Гурсунов илмий ижодига катта умид билдириб қолади.

Ўрта Осиё санъати қадимийлиги билан дунёга машҳурдир. Ўтмишда ота–боболаримиз яратган баркамол, теран мазмунли ва тарихан бебаҳо санъат асарлари жаҳон маданияти дурдоналари қаторидан ўрин олган. Қули гул усталар яратган санъат дурдоналари кишиларга эстетик завқ бағишлиайди ҳамда уларни ахлоқий тарбиялашда муҳим восита ролини ўйнайди. Музейнинг санъат қўргазмалар залига ташриф этар экансиз, ранг тасвир, қаламтасвир соҳасида, вилоятимиз мўйқалам усталарининг баракали ижодларини томоша қилиш билан биргаликда улар ижодига хурмат эҳтиромингиз ортиб эстетик завқ оласиз.

У ерда сиз вилоят мўйқалам усталари Эркин Азизов, Маҳмуджон Ашурматов, Пўлат Жалилов, Х.Усмонов, Ж.Рахимов, А.Турдиалиев ва бошқа кўплаб ижодкорларнинг асарлари билан танишасиз. «Инсон гўзллиги,-дейди санъат сектори мудири Розия Пўлатова,-уларнинг ижодида муҳим ўрин тутади. Жумладан, «Ҳаёт дарёсининг бошланиши», «Навбаҳор», «Умброкий», «Навоий авлодлари руҳи», «Амир Темур», «Наманган гўзали», «Аёл», «Нафосат элчиси» сингари кўплаб асарлар Республика ранг – тасвир санъати олтин фондидан жой олган. Санъат қўргазмалар залида ўлкамизнинг кулолчилик мактаби асарлари, наққошлиқ санъати усталари маҳсулотлари, қаштачилик ва ҳозирги замон мусиқа, театр санъати вакиллари фаолиятини кўриш билан маънавий озука оласиз ва ўзингизни сирли оламга кириб қолгандай бўласиз.

Бу бўлим музейда тез–тез зиёратчи меҳмонлар, мунтазам тадбирлар ўтказилиши билан ўзгача таассурот қолдиради. Бадий асарлар қўргазмасини ташкил этиш рассомлар ижодини тарғиб – ташвиқ қилиш, янги ижод соҳибларини излаб топиш

ва уларни ижодини қўллаб-куватлаш ишларини амалга оширишда сектор мудири Розияхон Пўлатова, услугчи Мунаввархон Яҳъёеваларининг узок йиллардан бўён олиб бораётган илмий-маърифий ишлари тахсинга сазовор. Ҳар иккиси ҳам қачон караманг, қўлларида коғоз билан бир театрга, бир санъат коллежига шошиб кетаётгандикларини кўрасиз. Қаерга?-деб сўрасангиз тадбир борлиги ёки музейда ўтказиладиган навбатдаги анжуманга тайёргарлик масаласида деб жавоб беришади. Музейда ўтадиган рассом – ижодкорлари тадбирида академик Аскаржон Акбаровнинг ҳамкорлиги бўлим илмий – маърифий ишларини юқори савияда ўтиши учун омил бўлиб келмокда. Бунда санъат секторининг хизматлари катта.

Санъат сектори илмий ходимлари: сектор мудири Р.Пўлатова (ўнгдан биринчи), услугчи М.Яҳъёева

Музейнинг илмий-маърифий, оммавий ишларида услубият бўлимининг роли бенихоя мухимдир. Музей услубиятчиси – долзарб вазифалар бўйича услубий кўрсатмаларни ишлаб чиқувчи ва уларни музей амалиётига тадбик қилувчи ҳамиша фаол ходим. У музейда ва музейдан ташкарида ўтказиладиган илмий-оммабоп тадбирларни тайёрлаш ва ўтказишга раҳбарлик қиласи. Лекцияларга, экскурсаводларга ва илмий ходимларга янги экскурсияларни ўзлаштиришга илмий-услубий ёрдам беради, тизимли равишда экскурсаводларни тинглаб, илмий-маърифий ишлар тажрибасини экскурсияларга тадбик қилиб боради. Шундан хулоса қилиш мумкинки, бу бўлим музейни харакатта келтирувчи асосий бўлим сифатида алоҳида аҳамият қасб этади. Бўлимга узок йиллик бой иш тажрибага эга бўлган Сайёра Шамсибоева раҳбарлик қилиб келмоқда. У 1961 йили Наманган шаҳрида туғилган. 1987 йилдан ишлаб келмоқда. Нутк маданияти юксаклиги, ўз она тилидан ташкари, рус тилида эркин сўзлаша олиши кўргазма заллари бўйлаб хорижлик шахримиз меҳмонларига, ўкув юрти талабаларига илмий экскурсия ўкиш услубини юқорилиги билан алоҳида ажралиб туради. Оналик масъулияти, турмуш ташвишларидан ортиб, юрт истикболи, миллат тақдири, фарзандлар камоли учун ҳам ёниб яшайди. 2009 йилда мамлакатимизнинг юксак мукофоти «Шуҳрат» медали нишондори бўлганлигининг ўзи юқоридаги фикримиз далилидир.

**Услубият бўлими мудири С.Шамсибоева
(ўигдаи биринчи)**

Сайёра Шамсибоева музейнинг жамоат ишларида ўзини кўрсатиши билан бирга неча йилдирки музей касаба уюшма раиси сифатида ходимлар соғлиғи ва ижтимоий ҳимояси масалалари жонкуяридир.

Музейнинг маънавий-маърифий, оммавий ишларида «Маънавият» бўлимининг ўрни алоҳида. Маънавият бўлими музей тадбирларини ташкиллаштириш, меҳмон зиёратчиларни кутиб олиш ва уларга таништирув, мавзули ўкув экспкурсияларини ташкиллаштириш, ходимлар ўртасида музейда ва музейдан ташкарида мулокот, сухбат, гурунглар, учрашувлар ташкил килиш, тарихий саналарга бағишлиланган кўргазмали тадбирларни уюштириш ишларини бошқаради. Узбекистон Республикаси Президенти, Вазирлар Махкамасининг Республика маданият ва спорт ишлари вазирлигининг, вилоят ҳокимлиги, вилоят маданият ва спорт ишлари бошкармасининг мамлакат тараққиёти ҳамда музейлар фаолиятини яхшилаш чора-

тадбирлари тұғрисидаги фармон ва қарорларини музейда ижро этиш тадбирларини ишлаб чықади ва музей ҳаётига тадбик этади. Бу бұлымда зиёратчиларға ранг–баранг мавзуларда экскурсиялар, сұхбатлар уюштириб келаётган Гүзалхон Валиева, Ҳадияхон Валиевалар музейда иш бошлаганларига ҳеч канча бұлмай жамоада ва зиёратчилар үртасида хурмат билан тиілгә олинаётгандылық күвонарлы қолдир. Гүзалхон, Ҳадияхонлар хар иккөві ҳам музей ишини үрганишга бұлған иштиёқининг юқоришлиғи, муомала маданиятига әзтийорлилиғи, жамоат ишларыда фаоллиғи туфайли жамоа билан тез киришиб кетишінде имкон яратди-, деб үйлаймиз. Уларнинг маълумоти олий, музейда иш бошлашидан аввал мактабда үкувчи ёшларға тарбия беришгани музей күргазма залларыда зиёратчи меҳмонларни кутиб олишда, үлка табиати, тарихи ва маданияти билан таништиришда жуда құл келмоқда.

**Китоб мualлифи, илмий ишлар бўйича директор ўринбосари Э.Ю.Мирзаалиев (чапдан биринчи),
Маънавият сектор мудири Г.Валиева (уртада),
лектор Х.Валиева.**

Китоб – инсон тафаккурининг ёркин машъалидир. Китоб миллионлаб кишиларнинг дунёкарашини шакллантиришда, уларни ўз она диёрларини севиш, ардоқлаш билан жамиятнинг тарихий тараққиётини тұғри тушунишда аклий ва ғоявий куролдир. Китоб тарғиботини инсон омили учун хизмат килдиришда бевосита кутубхона мудирлари етакчи ўринни эгаллайди. Бунинг моҳиятини яхши англаған Муборакхон Розикова 2005 йилдан вилоят ўлкани ўрганиш музейининг илмий кутубхонасида сидкидилдан меҳнат қилиб келяпти. У билан китоблар олами хакида сұхбат қылсанғиз, дилингиз яйраб, яна сұхбат қурай дейсиз. Муборак Розикова музей илмий кутубхонасида ҳар доим ёшларда китобга бүлгап кизиқишини кучайтиришга ҳаракат қиласы. «Табиатни асрайлік», «Китоб бизнинг дүстимиз» мавзуларida ўтказилған кеча ва сұхбатлар, шоирлардан Зиёвиддин Мансур, Дилором Эргашевалар ҳамкорлығыда ўтказилған «Мен Ватанимни куйлайман» мавзусидаги гурунглар ёшларда бой таассурот қолдирди. Кутубхона чиroyли безатылған. Зиё масканининг деворларидаги күргазмалар ўкувчиларнинг келажак орзуларини амалға оширишда мухим таълимий ва тарбиявий ажамият касб этмоқда.

Кутубхоначи М.Розикова (үртада)

Хазина-фонд бўлими музейнинг асосий ядрои-ҳисобланади. У ерда ўлка табиати, тарихи, маданияти қўйингчи аждодларимизнинг хунармандчилик санъатининг тарихий сирларини очиб берувчи нодир ва ноёб экспонатлар кўз корачигидай сакланади ва музей кўргазма залларида, музейдан ташкарида ташкиллаштирилган кўчма кўргазмаларда, музейда ташкил қилинган кўргазмали тадбирларда зиёратчиларга ҳавола этиш орқали ўтмиш тарихимиз зарвараклари ёритиб борилади. Музей хазина-фонди йил давомида илмий ходимларимизнинг саъй-харакатлари орқали янги-янги экспонатлар билан тўлдириб борилади. Илмий ходимларимиз меъёрий хужжатлар тузишади, яъни мулк варакаси, илмий паспортлар ҳар бир экспонат қаердан, ким томонидан олиб келинди, тарихий киммати, неchanчи асрга, йилга мансуб ва бошкалар аниқланиб музей жамламасига кўшилади ва буюмларни ўрганилиши белгиланади. Уларнинг ижтимоий фойдаланилишига замин яратади. Бу жараён икки босқичдан иборат. Биринчиси-қайд қилиш, иккинчиси-илмий рўйхатга олишdir.

Демак, юкоридагилардан кўриниб турибдики, хазина-фонд бўлимининг иши ғоят масъулият талаб килади. Бўлимда ажойиб инсон, меҳнатсевар, ишлаб чарчамас, билганларини ўзгалар билан ўртоклашиш хислатига эга, музей иши билимдони, тажрибали тарихчи Қорабоев Эркин Собирович сардорликни, яъни музей тили билан айтилганда фонд мудири (хазинабон) вазифасини бажариб келмоқда.

Хазина-фонд бўлими ходимлари: бўлим мудири Э.Қорабоев (ўнгдан биринчи), сектор мудири М.Атабоева, назоратчи Н.Жумабоева.

Эркин ака илмга чанқоғлиги, ўтмиш тарихни билишга кизиқиши, ўлка тарихига оид ҳар бир хужжат, манба, китобларни ўз фарзандидек эъзозлаши, фондда сакланётган тарихий фото суратларга караб сухбатлаша олиши, кадимий археологик буюмларни таърифу тавсифини яхши билиши билан ҳамиша қадрли. Зиёратчиларни ўзбек ва рус тилларда илмий, кизиқарли экскурсияларга стаклайди.

Эркин акадаги яна бир хислат муносаб шогирдиар тайёрлашга интилишидир. Буни биз шу бўлимда фаолият олиб бораётган Мухаббат Атабоева, Насиба Жумабоевалар мисолида кўришимиз мумкин. Икковлари ҳам хазина-фонд бўлимида иш бошлаганларига кўп бўлгани йўқ, аммо улардаги шижоат, кизиқиш фонд ишларини тез эгаллаб олишга омил бўлди. Музей экспонатларни бус–бутунлиги, тўлалиги бўйича ўтказилган қайта хатлов ишларида ҳам меҳнатсеварликлари

яққол күринди. Насиба Жумабоева 2002 йили музейда назоратчи сифатида ишлаб, қобилияти, интилиши, маҳсус ўрта малакали бухгалтер бўлганлиги учун тезлик билан компьютердан фойдаланиш сирларини эгаллади. Натижада музей кўргазма заллари ва хазина-фонддаги экспонатларни компьютерга киритиш, келажак авлодларга колдириш ва келгусида каталоглар яратиш борасида изланмоқдалар.

ИЛМИЙ ТАДҚИҚОТ ИШЛАРИ

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи ўз иш фаолияти давомида илмий тадқиқотларга ҳам катта эътибор қаратиб келинмоқда. Айниқса, 2004 йил август ойидан тарих фанлари доктори, профессор Иброхимжон Юнусович Юсуповнинг раҳбар бўлиб келиши, музей илмий салоҳияти юксалишига туртки бўлди. Музейга етук кадрларни тўйлаш борасида бир қатор ишлар амалга оширилди. Жумладан, тарих фанлари номзоди, доцент Эркинжон Мирзаалиев, кимё фанлари номзоди Аҳмаджон Сидиков ва бошқаларнинг жамланиши музейда ўлка тарихи ва маданиятини ҳамда музейда сақланётган нодир, ноёб экспонатларни тадқиқ килиш борасида бир қатор ютуклар кўлга киритилмоқда. Буни биз тарих фанлари номзоди, доцент Э.Мирзаалиев ҳамда марҳум тарихчи О.Бахриддиновларнинг 2006 йилда «Тарих – маънавият кўзгуси» (яъни II – жаҳон уруши йилларида наманганликларнини фронт ва фронт ортидаги жасоратларига бағищланган) китобининг нашр этилиши, И.Юсупов, Э.Мирзаалиевлар ҳамкорликда «Наманган вилояти меъморий обидалари сирлари» китобининг (2008 йил), И.Юсупов, Э.Мирзаалиев, Р.Умматовлар ҳамкорликда «Ахсикент» деб номланган тарихий китобининг (2009)йил чоп эттирилишида кўрамиз. Шунингдек, музей илмий ходимлари Э.Мирзаалиев, бош муҳофиз Э.Корабоев, илмий ходим М.Келдиевалар ҳамкорликда «Наманган вилоятининг археологик ёдгорликлари» рисоласи,

Э.Мирзаалиев услугият бўлими мудири С.Шамсибоевалар ҳамкорликда ёзган «Ўлкашунослик музейи бўлими илмий ходимлари ва эккурсаводлари учун илмий–услубий тавсияномалар» музейчилар учун муҳим қўлланма вазифасини бажарib келмоқда.

Илмий ходимлар республика, вилоят газета ва журналларида ўлка табиити, тарихи, этнографияси ва маданияти тарихига бағишиланган илмий–услубий мақолалари билан мунтазам равишда иштирок этиб келмоқдалар. Жумладан, Э.Мирзаалиевнинг «Халқ иродаси» газетасида «Наманган хунармандчилик санъати сирлари» мақоласи, Н.Мўминованинг «Наманган ҳақиқати» газетасида «Улуғ зотнинг хайрия ишлари», «Мозийга кўпприк» мақолалари, мархум О.Бахридиновнинг «Наманган ҳақиқати» газетасида «Тарих кўзгудир» мақоласи, М.Келдиеванинг «Наманганская правда» газетасида «Жемчужина архитектурӯ Намангана» мақоласи, Э.Мирзаалиев, А.Сиддиковлар ҳамкорлигида «Экологик хабарлар» журналида «Ёшларни экологик руҳда тарбиялашда музейларнинг роли» мақоласи, Э.Мирзаалиев, Э.Қорабоевлар ҳамкорлигида «Таълим ва тафаккур» журналида «Ноёб ёдгорликлар тарихимиз гувоҳи» мақоласи, И.Юсупов, Э.Мирзаалиев ҳамкорлигида «Наманган ҳақиқати» газетасида «Сайхун соҳилидаги кўхна шаҳар» мақоласи, Л.Ахмадалиеванинг «Иқтисодиёт ва солиқ» газетасида «Мангулиқ», «Инсон хотираси мукаддас-қадри буюю», «Биргаликда курашамиз», «Келажагимиз эгалари» мақолалари, Ю.Исокованинг «Наманганская правда» газетасида «Древние колодцӯ» мақолалари ўлка тарихи, маданиятини ўрганишда асосий манбалардан бири бўлиб қолмоқда. Шунингдек, илмий ходимларимиз томонидан 100 дан ортиқ илмий маъруза матнлари, буклетлар, йўл кўрсаткичлар тайёрланиб музей илмий кутубхонасига топширилди. Булар музей тарихини тадқиқ қилувчилар ва музейга ташриф буюрувчилар учун муҳим қўлланма вазифасини ўтамоқда.

Ўзбекистон Республикаси Маданият ва спорт ишлари вазиригининг саъй-харакатлари билан Ўзбекистон музейлари-

нинг илмий техникавий салоҳиятини юксалтириш борасида бир катор тадбирлар амалга ошириб келинаётганилиги ўз самарасини бермоқда. Айниқса, вазирлик ташаббуси билан Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Қонунчилик налатасининг Фан, таълим, маданият ва спорт масалалари қўмитаси, Республика «Ўзбекмузей» жамғармаси, Наманган вилоят ҳокимлиги маданият ва спорт ишлари бошқармаси, Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи хамкорлигига 2007 йил 18 май куни «Халқаро музейлар куни»га бағишлиб «Ўзбекистон музейларининг янгиланиш стратегияси: Фондларни саклаш ва намойиш этиш истиқболлари» мавзусидаги конференция музей ходим ва илмий ходимларнга фондларни яхшилаш, тартибга келтириш, меъёрий ҳужжатларни юртиш, янги истиқбол руҳидаги илмий экспозицияларни яратиш бобида катта тадбирларни белгилаб олиш учун ҳамда уларни амалга ошириш учун жуда катта услубий манба бўлди.

**2007 йил музейимизда ўтказилган
«Халқаро конференция»дан лавҳа**

Бундан ташқари Бухоро шаҳрида «Музейлар фаолиятида янги ахборот технологиялари» мавзусидаги республика

семинар-кенгаши ва ушбу семинар кенгашда музейимизнинг илмий ишлар бўйича директор ўринбосари Э.Мирзаалиевнинг иштироки, кенгаш таассуротлари асосида келгуси илмий тадқикот ишларида хозирги замон технологиясидан фойдаланиш йўлга кўйилганлиги ўз самарасини бера бошлади. Натижада музей илмий ходимлар томонидан йил давомида юкори савиядаги илмий-услубий кўлланмалар, маъруза матнлари, буклетлар тайёрланиши янада яхшиланди.

Конференция қатнашчилари қизғин сұхбатда

Музей маъмурияти 2010 йил «Баркамол авлод йили»ни ўзгача шукуҳ билан бошлади. Жумладан, музейнинг илмий салоҳиятига катта эътибор каратиляпти. Музейнинг ҳар бир бўлимида соҳа йўналиши бўйича фан номзодлари иш бошлаганлиги кувонарли ҳолдир. Чунончи, музей директори, тарих фанлари доктори, профессор Иброҳимжон Юсупов, илмий маърифий ишлар бўйича директор ўринбосари тарих фанлари номзоди Эркинжон Мирзаалиев, тарих фанлари

номзоди Заҳридинбобур Ҳайдаров, табиат бўлими катта илмий ходими, кимё фанлари номзоди Ахмаджон Сидиков, адабиёт ва қўлёзмалар сектори кичик илмий ходими, филология фанлари номзоди доцент Мўминжон Сулаймонов, санъат сектори илмий ходими, педагогика фанлари номзоди Алижон Турдиалиевлар музей илмий тадқиқоти борасида ўз билим ва тажрибалари орқали аждодларимиз меросини саклаш, ўрганиш ва тарғиб-ташвиқ этишда катта ишларни амалга оширишдек, янги режаларни олға суришмоқда. 2010 йил январидан музейда илмий-услубий олимлар кенгаши тузилиб, ўз фаолиятини бошлаганлиги вилоят илм ахли учун қувонарли. Музей олимлар кенгашининг биринчи илмий кенгашида «Аждодлар мероси» номли илмий тўшум нашрга тайёрлаш режасини ишлаб чиқилиши ва бир овоздан маъқулланиши музейда илмий тадқиқот ишларига жиддий ёндошиш борасида куттуғ қадам ташланганлигидан далолатдир. Музей олимлар кенгашида музейнинг йиллик илмий-тадқиқот ишлари режаси тасдикланиб, унда Наманган воҳасининг қадимий шаҳарлари тарихи, археологияси, хунармандчилик санъати турлари ва уларнинг ривожланиш боскичлари, Наманган этнографияси, яъни ҳалқларнинг қадимий анъана удумлари, санъати, меъморчилиги, маданияти, наманганлик шоир, ёзувчи ва олимлар ижодий фаолияти, мустақиллик йилларида қўлга киритилган ютуқларимиз омиллари тарихини атрофлича очиб бериш ва келажак авлодга етказиш мақсадлари илгари сурилган. Чунки, ҳар бир ҳалқ ўз тарихини авайлаб келади, бу тарих неъматлари бўлмиш меросдан келажак сари илдам йўл босиш учун куч-куват олади. Ҳалқ озодлиги учун қурбон бўлган миллий қаҳрамонлар жасорати, миллий равнаки учун жонбозлик қилган илм-фан соҳибларининг фаолияти эса ҳар бир авлод учун йўлчи юлдуз бўлиб хизмат қилади. Шу сабабдан музей илмий ходимлари ана шу эзгу ниятни мақсад қилиб олган ҳолда илмий маърифий маскан сифатида музей нуфузини ҳамда илмий-тадқиқот салоҳиятини янада юқори савияга кўтариш ҳаракатидалар.

ИЛМИЙ-ОММАВИЙ ИШЛАР

Музейимиз ўзининг экспозициялари, кўргазмалари ва фонд коллекциялари ёрдамида кенг аҳоли орасида илмий-маърифий, кўргазмали тадбирларни олиб боради.

Уларнинг асосий шакллари қўйидагича:

1. Экспозиция ва кўргазмалар бўйича умумий ва мавзувий сұхбатлар ўтказиш;

2. Мактаб ўқитувчилари, талабалар, аҳоли билан машҳур кишилар ҳаёти ва фаолиятига багишланган учрашувлар ўтказиш;

3. «Ватан ҳимоячилари куни»;

4. «Халқаро Хотин-қизлар байрами»;

5. «Наврӯз» байрами;

6. «Хотира ва қадрлаш куни»;

7. «Халқаро музейлар куни»;

8. «Халқаро болаларни ҳимоя қилиши куни»;

9. «Қатагон қурбонларини ёд этиши куни»;

10. «Мустақиллик байрами»;

11. «Устоз ва мураббийлар куни»;

12. «Конституция куни»;

13. Вилоятимиз қишлоқ аҳолиси ўртасида кўчма кўргазмалар ёрдамида ўлка тарихи ва маданиятини тарғиб этиши;

14. Вилоятимизнинг ранг-тасвир, мўйқалам усталарининг ҳамда ёш ҳаваскор рассомларининг ижодларига багишланган кўргазмали тадбирлар ўтказиш;

15. Музейда ташкил этилган «Аждодлар мероси», «Нафосат гулшани», «Ёш табиатшунос», «Ёш эколог» тўғаракларига ўқувчиларни жалб қилиш орқали ёшларда она-Ватанга меҳр-муҳаббат туйгуларини шакллантиришига эътибор қаратиласди.

Мустақиллик туфайли музейларимизда олиб борилаётган илмий-оммавий ишларнинг мазмун-моҳияти ўзгариши билан

юқори савияга құтарилғанлиги ва бу борада ранг-баранг тадбирлар үтказилаётғанлигини күришимиз мүмкін. Музей маъмурияти вилоятдаги үкув юртлари билан ҳамкорликда үзаро шартнома тузіб ва ушбу шартномалар асосида ташкил этилған илмий-амалий экспкурсия кунларини үтказилиши вилоят үлкани ўрганиш музей фаолиятида ҳам маънавий ҳам сиёсий аҳамиятта эга бўлган амалдаги ўзига хос катта ижодий тадбирлардан бири бўлиб қолмоқда. Илмий-амалий экспкурсия кунларининг үтказилишининг аҳамияти шундаки, бу тадбирлар зиёратчиларда миллий онг, миллий ғуур, миллий истиқлол ғояларини шакллантиришда аждодлар меросини ўрганиш ва съозлаш, хурмат килишга, она-Ватанни севиш, асраршга, меҳр-муҳаббат уйғотиши ҳамда Ватан тарихи, ижтимоий ва табиий фанлардан олган билимларини янада мустаҳкамлашда музейларнинг ўрни бениҳоя катта эканлигига амалда тўла ишонч хосил қилинмоқда.

Ўқитувчи-тарбиячи ва мураббийлар эса музей экспозицияси қўргазма заллари, талаба үкувчи ёшлар учун амалдаги қўргазмали үкув қуроллари бўлиб хизмат килиши мумкинлигини яхши билишади. Шунинг учун илмий-амалий очик дарсларни бевосита музей қўргазма залларида жонли үтказилишлари мунтазам йўлга қўйилғанлиги үкувчи-талаба ёшларнинг назарий билимларини амалий мустаҳкамлашларида катта манбага айланган.

Ўқув тадбирларни музейда ташкиллаштириш ва үтказишдан мақсад шуки, ҳар бир тадбир жонли, ўз даврининг нодир, ноёб экспонатларидан фойдаланиб, қўргазмали үтказилиши ёшлар қалбида аждодларимиз меросига бўлган хурмат, эҳтиром туйғулари кучайишида катта омил вазифасини бажаради.

Бундан ташқари музейда ва музейдан ташқарида музей илмий ходимлари үкув юртлари билан ҳамкорликда үлкамиздан чиккан шоири олимлар таваллуд кунларини нишонлашни мунтазам йўлга қўйганликлари кувонарли ҳолдир. Аҳмад Фарғоний, Захириддин Муҳаммад Бобур, Бобораҳим Машраб, Сўфизода, Исҳокхон Ибрат, Чустий, Ҳабиб Саъдулла ва

бошқалар шулар жумласидандир. Айникса, вилоятнинг туман, шаҳар ва чекка кишлоқларида режа асосида «Аждодлар меросини ўрганиш муқаддас бурч» мавзусида кўчма кўргазмаларни ўтказилиши ўзининг яхши самарасини берганлигини кўришимиз мумкин. Натижада музей аждодларимизнинг нодир, ноёб экспонатлари билан вилоятнинг чекка кишлоқ ахолисини ва ёшлиарни таништирум оқда.

Музейда ўтказилаётган тадбирлар ичида 14 январь «Ватан химоячилари куни», 9 май-«Хотира ва кадрлаш куни», 31 август «Қатағон қурбонларини ёд этиш куни» алоҳида шукух билан ўтказиладики, ҳар доим бу тадбирларда уч авлод вакиллари учрашиб, дилдан сухбат қурадилар. Ўкувчи талаба ёшлиар оталар жасорати ҳакида, юрт мустакиллиги йўлида шаҳид кетган бобо-момоларининг жасоратини тинглашиб, уларга таъзим изхор этадилар.

Ҳар йили 18 май-«Халқаро музейлар куни», 1 июнь-«Халқаро болалар куни» катта байрам тарзида музейда ишончланди. Шу куни музей маъмурияти ва илмий ходимлар кам таъминланган оила фарзандларига, меҳрибонлик уйи тарбияла-нувчиларига, шунингдек, мактаб ўкувчи ёшлиарига «Очиқ эшиклар» кунини ташкил этиб, бепул экскурсовка хизматини олиб борадилар. Ўкувчи ёшлиар музей кўргазма залларидан олам-олам таассуротлар билан қайтадилар.

Музейимиз ҳамма вакт ёшлиар билан гавжум

Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи 2004-2009 йилларда кўхна ва қадимий шаҳарларнинг атоқли саналарида юбилей тантаналарига бағишиланган фестивал кўргазмаларида мунтазам иштирок этиб, республика музейлари ўртасида нуфузли ўринларни эгаллаб келаётир. Чунончи, 2006 йилда Қарши шаҳрида ўтказилган Қарши шаҳрининг 2700 йиллиги ҳамда Соҳибқирон Амир Темур таваллудининг 670 йиллигига бағишиланган республика музейлар кўргазмасида ўзининг тарихий кимматга эга бўлган экспонатлари билан қатнашиб, музейимиз директори, тарих фанлари доктори, профессор Иброҳимжон Юсупов «Энг яхши ишбилиармон директор» номинациясининг, бош муҳофиз Эркинжон Корабоев «Энг яхши сайрбон» номинациясининг ҳамда қимматбаҳо совғаларининг соҳиби булишиди.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллиги муносабати билан 2007 йил 27 февралдан 2 марта кадар ўтказилган Ўзбекистон

музейлари фестивалида ҳам музейимиз кўргазмалари совринли ўринларни эгаллади. Марғилон шаҳрининг 2000 йиллик юбилейига бағишиланган Ўзбекистон музейлари фестивалининг «Ўзбекистон тарихига оид энг ноёб экспонат эгаси» номинацияси ғолиби ҳамда Фарғона вилоят ҳокимлигининг маҳсус соврини ва Марғилон шаҳар ҳокимлигининг Фахрий ёрлиғи билан мукофотланди.

2008 йилда эса пойтахтимиз Тошкент шаҳрининг 2200 йиллигига бағишилаб ўтказилган Ўзбекистон Республикаси музейлар фестивалида фаол иштирок этиб, «Тажрибали сайрбон» номинацияси бўйича ғолиб деб топилиб, фестивал ҳайъати томонидан жорий этилган маҳсус соврин Республика Президенти И.А.Каримов ҳаёти ва фаолияти акс эттирилган альбом китоблар билан мукофотланди. Булар музейимизнинг мамлакат миқиёсидаги обрў-эътибори тобора ортиб бораётганлигини кўрсатади.

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи 2004-2009 йилларда мамлакатимизнинг бошқа вилоят, шаҳарларидан, шунингдек, хорижий мамлакатлардан зиёратчи меҳмонларни қабул килди. Вилоят сайёхлик агентлиги бўлими билан ўзаро шартнома тузган ҳолда кўшни Андижон, Фарғона вилоят сайёхлик агентликлари орқали водий ахлини, ўкувчи талаба ёнларни Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи кўргазма залларида сакланаётган аждодларимиз мероси бўлмиш нодир-ноёб экспонатлар билан танишириш орқали водий ёшлари онгига аждодлар меросига меҳр-муҳаббат туйғуларини янада кучайтирди десак муболаға эмас. Жумладан, бир неча мартотаба Фарғона шаҳар сайёхлик агентлиги бўлимида ташкил этилган киска муддатли гидд (экскурсавод)лар тайёрлаш мактабининг ташрифи чоғида музейимиз таклиф ва мулоҳазалар дафтарига қуидагиларни ёзиб колдирган: «Атрофлича ўтмиш тарихини билувчи экскурсавод булиш учун Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейи кўргазма залларидан олган таасуротларимиз бизга шундай мақсадни кўйдики водий музейларида тез-тез бўлишимиз, фикр ва тажриба алмаштиришимиз зарур экан. Наманган вилоят ўлкани

ўрганиш музейи хозирги кунда экспонатларининг нодирноёблиги ва кўпилиги билан республика музейлари ичида ўз ўрни ва нуфузига эга эканлигини гувоҳи бўлдик».

Ҳиндистонлик меҳмонлар ва музей ходимлари кўргазма залида

Наманган вилоят сайёхлик агентлиги ҳамкорлигига вилоят музейининг илмий-оммавий, кўргазмали тадбирларини ва илмий-тадқиқот ишларини, умуман музей ҳаётини республика, вилоят телевиденисларида тарғиб-ташвиқ этиш борасида ҳам бир катор чикишларни амалга ошириди, ошириб келмокда.

Чунончи, Ўзбекистон телевидениссиининг «Ассалом, Ўзбекистон» тониги кўрсатувларида, «Ёшлар» телеканалининг «Давр» информацион дастурида, нодавлат телеканаллар телетармоғи кўрсатувларида, вилоят телерадиокомпанияси маҳсус кўрсатувларида ва алоҳида «Шарқ» телеканалида илмий ходимларимиз ўз интервьюлари билан катнашишянти. Музей фаолиятидан 20-30 минутлик маҳсус кўрсатувлар тайёрланиб, сунъий йўлдош орқали мамлакатимиздан ташқари кўшни давлатларга намойиш этилиши биз музейчилар учун кувонарли ҳолдир.

Ҳиндистонлик меҳмонлар санъат кўргазма залида.

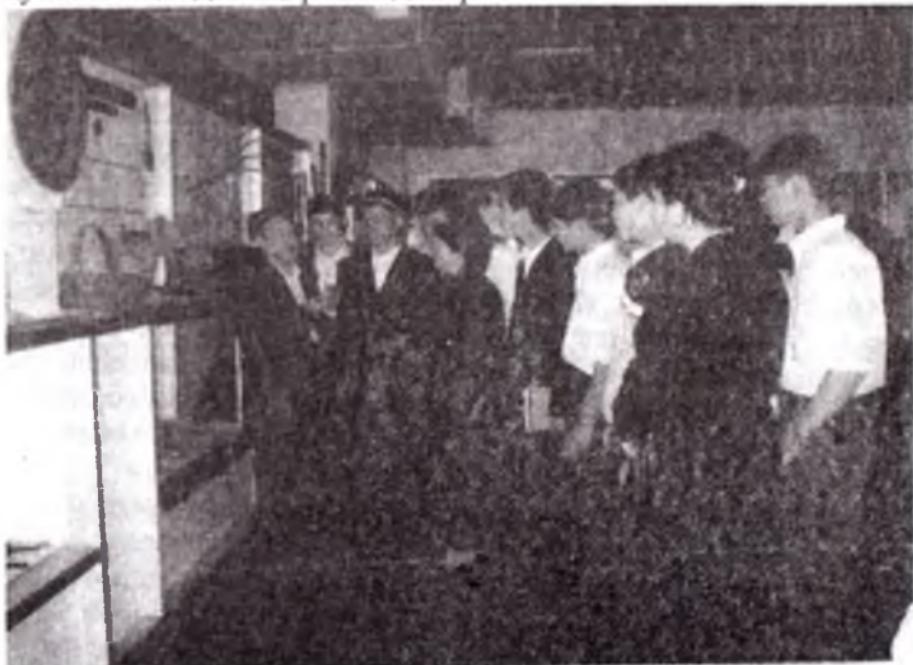
Айниқса, илмий ходимларимиз 2004-2009 йилларда «Олтин замин» радиостудияси орқали мунтазам равишда ўлка маданияти, тарихига бағишиланган чиқишилар қўйдилар. Масалан, илмий-маърифий ишлари бўлими мудири, тарих фанлари номзоди, доцент Э.Мирзаалиев «Олтин замин» вилоят радиоси орқали хафтада бир маротаба чиқишилар килганлиги, «Музей, ўтмиш тарихимиз тилсимиdir», «Наманган минг ёшдами?», «Ахсикент қадимги Фарғона тарихининг гувоҳи», «Косонсой кушонийлар давлатининг пойтахти», «Чуст хунармандлар шахри», «Қадимги Боб (Поп) археологик ёдгорликлари изидан» ва бошқа мавзулардаги радиосуҳбатлари ўзининг мазмун, моҳияти жиҳатидан вилоят ахлига манзур бўлганлигини айтиб ўтиш жоиздир.

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи республикамиздаги бошқа музейлар билан ҳам ўзаро илмий, маданий алоқаларни йўлга кўйган. Чунончи, Тошкент Давлат табиат музейи, Ўзбекистон Халқлари тарихи музейи, Фарғона ўлкашунослик музейи, Андижон ўлкани ўрганиш музейи, Андижон адабиёт музейлари билан мунтазам равишда тажриба алмасиши борасида илмий

ходимларимиз үзаро борди-келди, илмий-услубий муносабатларни амалга ошириб келмоқдалар.

Шунингдек, музейимиз илмий ходимлари вилоятдаги 6 та «Халқ» музейларига, Поп археология музейи ҳамда жамоатчи, мактаб музейларига мунтазам равишда янги экспозиция режаларини тузиш ва уни амалга ошириш, халқимизнинг ўтмиш мероси бўлган нодир, ноёб экспонатларга тўплаш, саклаш, намойиш этиш йўл-йўриклигини амалга оширишда ҳамда сакланаётган экспонатларни қайта хатловдан ўtkазиш, меъёрий ҳужжатларини расмийлаштириш ишларига услубий марказ сифатида яқиндан ёрдам бериб келмоқдалар.

Музейнинг таклиф ва мулоҳазалар дафтари, сўровлар ва яқиндан ўтказилган сухбатлардан маълум бўлдики, халқимизнинг ўтмишдаги бой тарихий, маданий меросидан сўзловчи музей экспозицияси кўргазма залларида жойлашган нодир, ноёб 10,000 дан зиёд экспонат, ёдгорлик коллекциялар, халқ амалий санъатининг нодир асарларини кўрган ва музейдан ташкил этилган қизикарли тадбирлар иштирокчиси бўлган ташриф буюрувчиларнинг 80-90 фоизи биринчи марта яқиндан амалда танишишга мұяссар бўлганликларини кувонган ҳолда изҳор киладилар.

Талаба ёшлар музей кўргазма залида

Бунинг учун уларга шароит яратган корхона, ташкилот, мактаб, лицей, колледж ва олий ўкув юртлари маъмуриятига, ҳамда илмий ходимларимизнинг эътиборлари ва кўрсатған хизматларига миннатдорчиликлар билдиришади.

УЛАР БИЗНИНГ МУЗЕЙДА ИШЛАГАНЛАР

«Ёдгорлик» сўзининг ўзаги «ёд», яъни «хотира» сўзидан иборат. Ана шундан келиб чикиб, олдимизга шундай мақсад қўйдикки, имкон даражасида музейимиз фаолиятида ўз вақтида тури вазифаларда ишлаган ҳамкарабалармизнинг хеч бўлмаса исми шарифларини тилга олиб, ёд этишини жоиз хисобладик.

Халқнинг кечаги кун ҳақидаги канча кўп бўлмасин, канчалик ҳаққоний, мазмунли, ҳосиятли бўлмасин агар бугун бизлар ўша мажмуаларни ўқимасак, ўша воқеалар ҳавоси билан бир дақиқа бўлса ҳам инфас олмасак – тарих китоблари жонсиз бўлиб қолаверади. Фақат инсон нафаси уфуриб турган китобгина, фақат ўқилган китобларгина факат юракларни тўлқинлантирган сатрларгина боқийдир.

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи 90 йиллик шонли тарихи давомидаги зарварақларни кўздан кечирар экансиз, музей ривожи, тараққиёти учун меҳнати синган фидой инсонлар номларини бирма-бир келтириш ва эслаш билан биргаликда уларга нисбатан хурмат ва эҳтиромимиз ортади. Биз музейчилар уларнинг вориси сифатида бу инсонлар фаолиятини ўрганиш ва келажакка етказишда масъулдирмиз. Чунки, улар ўз вақтида маънавий ва маърифий ташвиқот бобида имконият даражасида хизматлар қилишган.

Табиийки, ҳар бир соҳа вакили ўз иш фаолияти бошланган дамларни доимо хотирлаб юради. Мен 2004 йил сентябрь бошларида вилоят музейидаги фаолиятимни тарих бўлими мудири вазифасидан бошлаган эдим. Ана шунда мен ҳаётида ажойиб инсон билан Олимжон aka Баҳриддинов билан биринчи бор уч-

рашиб сұхбатлашгандым. Уларнинг ишини кузатиб, ажойиб фазилатларини үзлаштиришга интилдим. Олимжон акада үз касбини чин күнгилдан севиш, интизомли бўлиш, ҳар бир топширикни аниқ ва пухта бажариш, ҳалоллик каби хислатларини кўрганман. Яна камтарлик, ҳокисорлик, барчага баробар самимий муносабатда бўлиш, ёшларни қўллаб-куватлаш, уларга ишониш, ёрдам бериш каби фазилатлар менинг қалбимга ёқилган бир чироқдек туюлди.

Собиқ «Хотира ва қадрлаш уйи»

музейи директори
Олимжон Баҳридинов

Биласизми? Мағизга тұлған бошоқ, ёки серхосил дарахтнинг боши әгік бұлади. Сермаҳсул инсоннинг меңнати хам ҳудди шундай. Уларни әзоззаб, әхтиёт қилиб, меваси-дан баҳра олмоқ керак. Ҳа, бу ҳақ гап. Мен Олимжон ака билан эндигина танишиб, унинг билими, илми тажрибасидан баҳра оламан десганимда машъум үлім у кишини орамиздан олиб кетди. Охиратлари обод бұлсии! Аммо, Олимжон акадан бир умрлик әдігрек булып ҳамкорликда нашрға тайёрлаб чоп эттирилған «Тарих-маънавият күзгуси» китоби қолди. Бу китобни яратилишида Олимжон аканинг изланишлари, тинимсиз ҳаракатлари, шунингдек, «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи күргазма залларининг қайта жиҳозланишидаги саъи-ҳаракатлари ёки бирор тадбирни үтказиш учун пухта – атрофлича мастьулият билан ёндошишлари хар доим мени лол қолдиради. Олимжон ака Баҳридинов 1939 йил 5 майда Наманган вилояты Уйчи тумани Жийдакапа кишлоғида хизматчи оиласида таваллуд топған. Тарихчи – муаллим, у киши шаҳар ва вилоят ёшлар ва партия ташкилотларида масъул лавозимларда, шунингдек, вилоят «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи директори вазифасида ҳалол ва сидқидил меңнат қылдилар. Катор юбилей медаллари сохиби, иккى марта Республика Олий Кенгаши Президумининг «Фахрий ёрлиғи» билан тақдирланған. Бундай инсонлар ҳеч қачон үлмайдилар, уларнинг ҳаёти келажак учун үғил-қизлари, набиралари, шогирдлари учун ибрат булып қолади.

Айтишларича, яхши инсон оламдан үтса, унинг рухи юл-

дузларга күчиб, мангу яшаб қолар экан. Ўша юлдуз абадий нур сочиб, тунни ёритар, адашганга йўл кўрсатар экан. Юнусхон aka Ниёзов ҳам гарчанд абадиятга юз тутган бўлсаларда, лекин йўлчи юлдуз мисол канча-канча дилларни эзгулик нурлари билан мунаvvар этиб, улуғ ишларга сафарбар этаверадилар.

Юнусхон aka Ниёзов музей тарихида хўжалик ишлари бўйича директор муовини, омбор мудири вазифаларида ишлаш билан бу соҳанинг билимдони, ташкилотчиси сифатида музей тарихида ўзларидан яхши хотиралар қолдирилар. У киши талабчан, ҳар ишнинг фидоийси эдилар. Ана шунинг учун Юнусхон aka каби инсонлар ҳеч қачон ўлмайдилар. Уларнинг номи ва иши қалбларимизда бир умр сақланиб қолаверади.

Музей ходимларининг Фарғона сафаридан лавҳа

Шундай инсонлар борки, уларда битмас-туганмас ғайрат,

иишчанлик хислати мавжуд бўлади. Эргашбой ака Ахуновда ҳам ана шундай қобилият «Машраб» уй музейининг сектор мудири вазифасида ишлаган пайтларида янада ёркин намоён бўлди. Бобораҳим Машраб хаёти ва фаолиятига бағишиланган илмий – услугий қўлланмалари, буклетлари чоп этилиши билан бирга вилоят рўзномаларида мунтазам қалам тебратишилари билан ёшлиарга ўrnак бўлдилар. Ҳозир Эргашбой ака нафақада. Қарилик гаштини суриб, тиниб–тинчимас изланишдалар.

Муҳаммаджон Ибрагимов! Бу номни тилга олиш билан хушбичим, келишган, сўзлари теран, ташкилотчи ходим кўз олдимиизда гавдаланади. Муҳаммаджон, тадбирларни ташкиллаштириш, дастурларни тайёрлаш, сураткашлик ҳамда даврани маҳорат билан олиб бориш қобилияти мужассам ходим сифатида из колдирган. Ўз вақтида услубият, мъянавият бўлимларини бошкарган.

Юкорида айтилганидек турли йилларда ишлаган катта илмий ходимлар Н.Оббосова, Санъатхон Холматова, бўлим мудирлари Т.Байхонбосв, Аскарбек Акнаров, Исматулла Якубжонов, Жўрахон Тўрахонов, кичик илмий ходимлар Р.Сайдраҳмонова, Р.Турсунов, Ҳакимжон Саттаров, Адҳам Абдуллаев, Р.Ҳакқулова, Бахиёр Рўзинов, Шарофат Ахунова, сектор мудирлари Назира Ганиева, Алиjon Жўраев, тарих бўлими мудири Илҳом Тўҳтохунов, кичик илмий ходим Раҳим Косимов, Насима Низомжоннова, услубчи Турдихон Қодирова, Лев Жаббаров, Раъно Отахонова, Илҳом Исмаилов, экскурсавод Ниgorа Корабоева, лектор Фотима Ганиева, кутубхоначи Эътибор Бозорова, илмий ходимлар Улуғбек Турсунов, Ҳайитали Отажонов, Каромат Мўминова, Мирзо Улуғбек Нуралиев, Шавкат Сотиболдиев, таржимон Нилюфар Мирзаева, экскурсавод Муасаллам Раҳмонова, кутубхоначи Эътибор Бозорова, услубчи Одил Мамасаидов, кутубхоначи Махфуз Матмуродова, услубчи Муборак Валиева, илмий ходим Ҳусанбой Умаров, сектор мудири Абдулла Жаббор, илмий ходим Гулжамол Мирзаева, Ўқтамхон Аҳмедова, экскурсавод Дилором Боходирова шунингдек турли йилларда

музей назоратчиси бўлиб ишлаган Асилахон Маҳкамова, Хабибаҳон Бокиева, Маҳбуба Исабаева, Маъмурда Мамадалиева, Зоҳида Садриддинова, Фарида Нурматова, Шахноза Қирғизбаева, Назира Қўчкорова, Бибихоним Ҳамдамова, Ёқутхон Умаралиева, бош ҳисобчи Ҳусниддин Қаҳхоров, кассир-инкассатор Баҳтиёр Солиев, кассир Дилфуз Тожибоева, паттачи кассир Қиммат Ҳолбоева, электрик Иброҳим Даёбоеев, хўжалик ишлари бўйича директор ўринбосари Абдуғаффор Ҳалимов, кутубхоначи Салима Пўлатова, рассом безовчилар Сайфиддин Ҳожиев, Баҳтиёр Сидиков, фотограф Адҳам Шарипов, ҳазина-фонд илмий ходими Багаева Татьяна Юнусбекова, тарих бўлими мудири Исоюқон Усмонов, табиат бўлими мудири Эргашали Мирхалилов,

ВИЛОЯТ «ХОТИРА ВА ҚАДРЛАШ УЙИ» МУЗЕЙИ

«Хотира ва қадрлаш уйи» музейи 1975 йил 5 майда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 30 йиллиги муносабати билан уруш фахрийларининг тавсиясига кўра ташкил этилган. 1975 йилнинг 11 сентябрида вилоят партия комитети ва ҳалқ депутатлари ижроия комитетининг 99 – сонли карори билан ўлкани ўрганиш музейининг филиали килиб тасдиқланган. Ўзбекистон Республикаси Президентининг Маданият ва спорт ишлари вазирлигини ташкил этиш тўғрисидаги 2004 йил 27 сентябридаги ПФ – 3494-сонли Фармони ҳамда Ўзбекистон Республикаси Маданият ва спорт ишлари вазирлигининг қарорига асосан «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи вилоят ўлкани ўрганиш музейининг филиали ҳисобланиб, Наманган вилоят маданият ва спорт ишлари бошқармаси тизимиға киради. Вилоят «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи Наманган шаҳри Амир Темур кўчаси 40 – уйда жойлашган. У ерда 15 нафар ходимлар фаолият олиб бормоқдалар.

Сиз «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи кўргазма залларига ташриф буюрар экансиз, «Ҳеч ким, ҳеч нарса унтуилмайди!» деб ёзилган шиорга беихтиёр кўзингиз тушади.

Наманганликлар бу тантанали васиятни мұқаддас хисоблайдилар ва эъзозлайдилар. Улар жанг оловларида Ватан озодлигини ҳимоя килиш ва ўзининг қаҳрамонона меңнати билан унинг шон-шарафини оширган кишиларни алохидা хурмат ва иззат киладилар, уларга чукур меҳр ва мухаббат күрсатиб келадилар.

Вилоят «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи ҳар доим одамлар билан гавжум. Айниқса ёшлар билан. Унинг илмий фонди ва экспозиция кўргазма заларида тўплантан 21,000 дан ортиқ хужжатлар тарихий-маданий экспонатлар кишиларининг жангоҳларда ҳамда меңнат жабҳаларида кўрсанган қаҳрамонликларини намоён этади. Кагта авлоднинг жасоратлари ёшларни ватанпарварлик руҳида тарбияланда мустакил Ватан ва ҳалк олдиғаги бурчини адо этиш иштиёқида кучайтиришда кимматли воситадир.

«Хотира ва қадрлаш уйи» музейида директор бўлиб ишлганлар қўйидагилар:

Уруш фахрийлари ва музей ходимлари «Хотира ва қадрлаш уйи» музейида

1. Олтинбоев Рифкат-1975-1976 йиллар;
2. Дадабоев Заки-1976-1982 йиллар;
3. Бойхонбоев Турғун-1982-1983 йиллар;
4. Гаюпов Исакжон-1983-2004 йиллар;
5. Якубжанов Исматулла-2004-2005 йиллар;
6. Бахридинов Олимжон-2005-2007 йиллар;
7. Исоқов Юнусхон-2007-2008 йиллар;
8. Мирзамаҳмудова Фарида-2008 йилдан ва ҳозирда.

Фаридахон Мирзамаҳмудова маълумоти олий, мутахассислиги ўқитувчи. Узок йиллар мобайнида, аниқроғи 1996 йилдан вилоят ўлкани ўрганиш музейи хазина-фонд мудири сифатида ишлаш билан биргаликда музей тадбирларининг ташкилотчи ходимларидан бири бўлиб ҳисобланади. Фаридахон ҳар бир ишга шиҷоат билан ишга кириш, ҳар қандай яхши қилиниши лозим бўлган тадбирларга биринчилардан бўлиб лаббай деб жавоб қайтариш, музейнинг жамоат ишларида, шунингдек, маҳалла фуқаролар йигинида фаол бўлиш ҳислати устун туради. Фаридахон Мирзамаҳмудова музей хазина-фондида сақланаётган ҳар бир экспонатнинг тарихий қимматини ўз вақтида тавсифини яхши билувчи илмий ходим ҳисобланади.

Музей маъмурияти Фаридахондаги ташкилотчилик қобилияtlарини ҳисобга олиб, 2008 йилдан уни вилоят «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи директорлиги лавозимига тавсия этди. У маъмурият ишончини қисқа фурсатда оқлай бошлади. Чунончи, «Хотира ва қадрлаш уйи» музейида ташкил этилаётган ҳар бир тадбирлар ўзгача кўриниш, мазмунга эга бўла бошлади. Айниска, 14 январь «Ватан ҳимоячилари куни», 9 май «Хотира ва қадрлаш куни» ўзгача шукух билан нишонланишида музей директори Фаридахоннинг хизматлари каттадир. Фаридахон меҳрибон она, катта бир уй бекаси, айни пайтда халқ ташвиши, музей ташвиши билан яшовчи серғайрат, жамоатчи раҳбардир. Фаридахондаги яна бир ҳислат шундаки, ўрганишдан тўхтаб қолмаслик. У жуда кўп маротаба менга мурожаат килиб янги экспозицион режаларини амалга оширишда ҳамкорлик қилишимни сўраб, биргаликда янги-янги экспозицион режаларга эгалигини кўрсатарди. Бир сўз билан айтганда ўз соҳасини яхши билувчи тиниб-тинчимас ходима.

**«Хотира ва қадрлаш уйи» музейи директори
Ф.Мирзамаҳмудова (чандан биринчи), бош муҳофиз
Л.Расуловава**

Музейнинг яна бир жонкуяр ходимаси Лола Расурова 1979 йил август ойидан бўён «Хотира ва қадрлаш уйи» музейининг бош муҳофизи бўлиб ишлайди. Тажрибали илмий ходим хисобланади. Маълумоти олий, Тошкент Давлат маданият институтини тугаллаган. Тожик, ўзбек, рус тилларида ёркин сўзлаша олади. Ана шунинг учун музей кўргазмаларига ташриф буюрган шахримиз меҳмонлари, ҳарбий кисм офицер ва зобитларига, ўқувчи–талаба ёшлиарга кизиқарли экскурсиялар ўтказиб келмоқда. «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи кўргазма залларидаги янги–янги яратилаётган экспозицияларда Лола Расулованинг алоҳида хизматлари бор. У мунтазам изланишда. Вилоят газеталарида, айниқса, «Наманганская правда» газетасида тез–тез илмий –тарихий мақолалар билан катнашиши таҳсинга лойик. Мехнатлари давлатимиз томонидан тақдирланган. «Мустакилликимизни

15 йиллиги» нишонининг берилганлиги юкоридаги фикрларимиз далилидир.

«Хотира ва қадрлаш уйи» музейининг катта илмий ходими Гулбаҳор Тожибоева. У Тошкент маданият институтининг Наманган филиалини тугаллаган. Маълумоти олий. «Хотира ва қадрлаш уйи» музейига ўтишдан аввал вилоят ўлкани ўрганиш музейининг «Санъат» бўлимида катта илмий ходим сифатида ўтказилган тадбирларда фаол қатнашган. Ўлка санъати тарихи сирларига бағишлиланган илмий маъruzалар ҳамда экскурсовкалари билан алоҳида хурмат эътиборга эгадир. Айниқса, «Хотира ва қадрлаш уйи» музейида ташкил этилаётган оммавий–маърифий тадбирларда Гулбаҳор Тожибоеванинг ўз ўрни бор.

Мавлуда Келдиева 1960 йилда Наманган шаҳрида туғилган. Маълумоти олий. Тошкент Давлат Маданият институтининг кутубхонашунослик бўлимини 1983 йилда тамомлаган. Музейда З йилдан ортиқ ишлаган бўлса-да, мана шу йилларда ўз қобилиятини намойиш эта олди. «Хотира ва қадрлаш уйи» музейида кичик илмий ходим бўлиб ишлаш билан музей тадбирларини ташкиллаштиришда жуда фаол қатнашди. Иккинчи жаҳон уруш иштирокчилари, меҳнат фахрийлари тўғрисида кўплаб илмий – оммабоп мақолалар муаллифи. 2009 йилдан Наманган Муҳандислик иқтисодиёт институти қошидаги 1-академик лицей кутубхонасида фаолиятини давом эттироқмокда.

«Хотира ва қадрлаш уйи» музейида Мамлакатхон Абдуғаффорова, Холида Загидулиналар назоратчи ходим сифатида узоқ йиллардан бўён ишлаш билан жамоа ўртасида ўз ўринларига эгалар. Айниқса, Мамлакатхон Абдуғаффорова музей тадбирлари ташкилотчиси. «Наврӯз» сингари байрамларда кўли ширин ошпаз сифатида ҳамкасларини сийлади.

**«Хотира ва қадрлаш уйи» музейи ходимлари: назоратчи
Х.Загидуллина (чандан биринчи), М.Абдугаффарова,
Н.Умарова, З.Кирғизова, Р.Рахимовлар**

Нигорахон Умарова музейнинг ёш назоратчиси. Ўз билим ва тажрибасини тинмай ошириб бораётгани ҳамкасабаларининг хурматига сазовор. Муслима Абдурахимова экскурсовод сифатида 2010 йилнинг февралидан иш бошлаб, «Хотира ва қадрлаш уйи» музейи кўргазма заллари бўйлаб кизиқарли, мазмунли экскурсовка матнларини тайёрлашни маромига етказмоқда. Замирахон Кирғизова музей фарроши. Озодалик жонкуяри.

«Хотира ва қадрлаш уйи» музейида қоровуллар Боки Каримов, Алишер Қодиров, Раҳмон Раҳимовлар сергаклик билан ўз вазифаларини бажаришяпти.

ВИЛОЯТИМИЗНИНГ «ХАЛҚ» МУЗЕЙЛАРИ

Агар Сиз вилоятимизга ташриф буюрсангиз туманларимиздаги Наманган вилояти хокимлиги маданият ва спорт ишлари бошкармаси тизимидағи «Халқ» музейларимизни зиёрат қылмай кетманг. Косонсой, Тұракүрғон, Чорток, Яңгиқүрғон, Уйчи, Мингбулек туманларидаги «Халқ» музейларимиз ва унинг фидоий, жонкуяр ходимлари вилоят үлкани ўрганиш музей илмий ходимлари билан ҳамкорликда аждодларимиз меросини ўрганиш, бус-бутун саклаш ва келажакка етказиш учун тинимсиз изланишни амалға ошириб келмоқдалар.

Косонсой «Халқ» музейи Косонсой шаҳар Маҳдуми Аъзам мақбара мажмуасининг биринчи қаватида жойлашған. Музей 1982 йилда ташкил этилған. Унинг биринчи биноси Жомеъ масжидида очилған бўлиб, 1993 йилдан Косонсой истироҳат боғида фаолият олиб борган, 2007 йил 31 августдан улуғ аллома Маҳдуми Аъзам мажмуасига кўчиб ўтиб, ҳозирда ўша ерда фаолият олиб боради. Музейдаги жами экспонатлар сони 1608 донани ташкил этади. Музей директори Юнусхон Усмонов 1953 йилда Косонсойда таваллуд топган. Маълумоти олий, Тошкент Давлат маданият институтини тугаллаган. 38 йилдан бўён вилоят, туманда маънавий-маърифий ишларни тарғиб қилиш борасида камтарона ишлаб келмоқда. Шунингдек, М.Атаханова, Р.Йўлдашевалар музейга ташриф буюрувчи зиёратчи меҳмонларни хушмуомалик билан кутиб олиш билан биргаликда Сизни улар Фарғона водийсидаги энг қадимий манзилгоҳлардан бири Косон давлати ва унинг тарихи, маданияти тўғрисида қизиқарли экскурсия олиб боришлари билан бирга Косонсойнинг хушманзара, шифобаҳш иклимий шароити, оромбаҳш табиати ва зилол сувлари, дам олиш масканлари, сиҳатгоҳлари тўғрисидаги қизиқарли маърузалари сизда үлкамизга бўлган меҳр-муҳаббат туйғуларини шаклланишида туртқи бўлиш билан бирга, танангиз ором олади ва маънавий дам оласиз.

Вилоят тумайларидаги «Халқ» музейи директорлари ва илмий ходимлари музей кўргазма залларида

Чорток гўзал, хушманзара ва мафтункор маскан. Пешкўрғон хақида Захириддин Муҳаммад Бобур «Бобурнома» да алоҳида зикр этилганлиги бу туманнинг ўтмиши хозирги бекиёс табиатига, гўзаллигига уйғунликдан далолатdir. Чорток ўзининг муқаддас зиёратгоҳлари, сиҳатгоҳлари, олиму шоирлари билан вилоятимизда салмоқли нуфузга эгадир. Тумандаги «Увайс-ул Қароний» мақбараси, «Алком ача» мақбараси, «Биби Наима» (Сутли булоқ) зиёратгоҳи, масжиди, «Зирк мозор» зиёратгоҳи Янгиқўрғон ва Чорток оралиғида жойлашган Гулдиров кишлоғидаги табиий булоқлар, қудуккорезлар, ариқ ва сойлар қўйингчи ўзингиз ташриф буюринг. Халқимизда минг маротаба гапиргандан бир маротаба кўрган афзал деган мақол бор. Сиз у ерга борганда Каримжон aka Тошпўлатов билан учрашмай қайтманг.

Ким дейсизми у кишини? Чорток тумани Алихон қишлоғидаги «Халқ» музейини ташкилотчиси (1985 йилда ташкил этилган) тарихчи, меҳрибон мураббий 1930 йилда таваллуд топган, вилоят музейчиларининг энг тажрибали,

кекса сардори, музей фидоийси. Музей ривожида ҳозирги бир кунда экспкурсовод Маъмура Азизова, назоратчи Ғуломжон Исматуллаевларнинг ҳам хизматлари катта бўлмоқда. Музей кўргазма заллари ва Хазина фондларида жами 1310 дона ўтмиш тарихимизни ҳикоя қилувчи экспонатлар жой олган.

Тарих зарваракларини вараклар эканмиз, Тўракўргон ҳудудини «Алломалар юрти» дегимиз келади. Шоирлар сultonи-Асириддин Ахсикатий, Захириддин Муҳаммад Бобур, шоирлар Мулла Шамси Шавкий, Ҳайрат Тўракўргоний, маърифатпар олим ва шоир, тарихчи ва сайёҳ Жунайдуллахон ўғли Исҳоқхон Ибрат сингари аждодларимизнинг жаҳон илмуфани ва маданияти ривожига қўшган ҳиссалари уларга бўлган меҳримизни ортиради.

Вилоят туманларидағи «Халқ» музейи директорлари ва иммий ходимлари музей кўргазма залларида

Қадимги Фарғона пойтахти шаҳрининг Тўракўрғон ҳудудида Сайқун соҳилида қад ростлагани ҳам ўлка тарихи нақадар узок ва бой эканлигидан далолатдир. Агар сиз ушбу тарих билан чукуррок танишиш илинжида бўлсангиз, Тўракўргонга сафар уюштиринг. Унда унинг 1978 йилда ташкил топган «Халқ» музейини кўрмай қайтманг. Сизни у ерда музей директори Жакбарали Ҳайдаров, экскурсавод Фазилат Жўрабаевалар кутиб оладики, борганингизга афсус чекмайсиз. Сабаби ўлкамизнинг бой тарихий меросини кўриб, мирикиб дам оласиз.

Уйчи туманини тарихи узок-узокларга бориб тақалади. Чунки, туманинг Жийдакапа кишлоғининг шундокқина ёнги-насидан «Буюк Ипак йўли»нинг ўтганлиги қадимда Уйчидаги хунармандчилик, савдо-тижорат ишларини юксалишига туртки бўлган. Мана бу сўзларга қулок тутинг-а? Девона бува Аҳмад Яссавийнинг узок авлодларидан бўлиб, Накшбандия тариқати, яъни, «Дилинг Аллоҳда, қўлинг меҳнатда бўлсин!» деган таълимоти асосида умр кечирганилар. Ана шундай мўътабар инсон Уйчининг Файзиобод кишлоғига келиб ариқлар очдириб, сув келтириб қишлоқни обод қиласдилар. Турли шаҳарлардан машҳур усталар олиб келиб, макбара барпо этилади. Яххиси сиз ўзингиз Уйчига ташриф буюринг. У ерда «Девона бува» мақбараси, Үнҳаят-Машҳад Жоъме масжидларини Даҳият ота зиёратгоҳларини ўз кўзингиз билан кўринг, хулоса чиқаринг, аммо 1995 йилда асос солинган Уйчи туман «Халқ» музейини кўрмай қайтманг. Нимага дейсизми? Чунки, музейни ажойиб ташкилотчи, серғайрат, фидоий инсон Махфузахон Жалилова 15 йилдан бери бошқариб келмоқда. Махфузахоннинг маълумоти олий. У Тошкент маданият институтини, кейинчалик Наманган Давлат Университетининг ўзбек тили ва адабиёти факультетини тамомлаган. Назоратчи Раъно Раҳимова, экскурсавод Лолаҳон Расуловалар музейга ташриф буюрган зиёратчи меҳмон ва ўқувчи ёшларга ранг-баранг экскурсиялар олиб бориши илан ҳурмат қозонмоқдалар.

Янгиқўрғон тумани ўзининг жойлашган географик ўрни билан алоҳида хусусиятга эгадир. Табиати ёқимли, сувлари зилол, одамларининг истараси иссиқ Нанай, Мамай, Заркент,

Паромон сингари хушҳаво жойларида дам олиш сихатгоҳлари, «Наманган олмаси» номи билан машҳур бўлган олмалари-ю, антик ва ўрта асрларга оид археологик ва меъморий ёдгорликлари билан машҳур. Агар сиз дас олгани Нанай томонга ўтсангиз 1983 йил ташкил этилган 1990 йил «Халқ» музейи макомини олган 1840 донадан ортиқ экспонаттага эга бўлган музейга кирмай ўтманг. У ерда сиз музейнинг ажойиб кўргазма залларидаги экспонатларни кўриб, ўтмиш тарихимизнинг сирларидан боҳабар бўласиз, қадимий қадриятларимизга яна бир бор ишонч ҳосил қиласиз. Музейга ўз ишини фидоийси, олий маълумотли ўқитувчи 1950 йилда туғилган Обидхон Улуғхонов раҳбарлик килиб келадилар. Малиратхон Абдуллаева музей назоратчиси сифатида ишлаш билан биргаликда келган зиёратчиларни хушмуомалалик билан кутиб олишини кўриб дилингиз яйрайди.

Вилоятнинг энг кекса туманларидан Мингбулоқ (собиқ Задарё) тумани 1952 йил апрель ойида ташкил этилган. У Марказий Фарғонанинг асосан қуруқ ва бўз ерларида жойлашган. Туманинг табиий географик ўрни алоҳидалиги билан ажralиб турди. Ҳудудда Сирдарёдан ташқари Кўқонқўл, Колгандарё, Тўнғизқўл, Тегирмонқўл каби кўллар мавжуд. Бир сўз билан айтганда Мингбулоқ қадимий Фарғонанинг пойтахти Ахсикент археологик ёдгорлигининг ёнгинасида жойлашганлиги, туман маркази Жомашўй шаҳарчасининг тарихини ҳам узок-узокларга боришини кўрсатса, 1910 йилда барпо этилган «Колгандарё» масжиди биноси XIX аср охири XX аср бошларидаги меъморчилик анъаналарини ўзида мужассам этганлиги ўша давр уста хунармандлар санъатини кўришимизда катта манба бўлиб қолмоқда. Мингбулоқ чўлқуварлар диёри. Агар сиз Мингбулоқ туманига ташриф буюрсангиз туманинг 2004 йилда ташкил этилган «Халқ» музейига киришни ёддан чиқарманг. Музейга 1968 йил таваллуд топган маълумоти олий, тарихчи Гуломжон Ҳудайбердисев раҳбарлик килиб келмоқда. Унинг сайи-харакатлари билан музей кўргазма заллари ўзгача шукух билан безатилганлигини гувоҳи бўласиз. Музей назоратчиси Шоҳида

Шодмонова зиёратчи меҳмонларни кутиб олиш билан биргаликда равон тилда экскурсиялар ўтказиши сизда катта таассурот колдиради.

МУЗЕЙ НАЗОРАТЧИЛАРИ ВА ИШЧИ ХОДИМЛАРИ

Музей назоратчиси музей кўргазма залларида фаолият олиб борувчи ходим ҳисобланади. Улар залларидаги экспонатларнинг яхши сакланишига жавобгар ҳисобланадилар.

Ҳар бир назоратчи белгиланган залдаги экспонатларни сони ва рўйхати билан қабул килиб олади, тартибни саклайди, зиёратчиларни ҳушмуомалалик билан кутиб олади ва кузатиб кўяди. Экспонатларни назорат қиласи. Ҳар бир назоратчи ўзига хос иш услубига эга.

**Иккинчи қаватдаги кўргазма заллари назоратчилари:
М.Мирзаабдуллаева (ўнгдан биринчи), М.Давронова,
Р.Хожимираевалар**

Бу ишларни сидқидилдан адо этиб келаётган Мукаррамхон Нурматова, Робияхон Хожимираева, Тожихон Раҳимова, Саида Меметова, Малика Давронова, Муқаддасхон Мирзаабдуллаевна, Ёқутхон Умаралиева, Диборомхон Мўйдиновалар хозирги кунда ўз ҳаёт фаолиятларини музей билан боғлаганлар. Уларнинг назоратчи вазифасини ҳалол бажаришиб, экспонатлар тарихи, аҳамияти тўғрисида ўз билимларини ошириб боришлари алоҳида аҳамият касб этмоқда.

Шу ўринда Тожихон Раҳимова тўғрисида икки оғиз илик сўз айтиш жоиз. Унинг араб тилини билиши, музей хазина-фондидаги этнографик экспонатларни, эски қўлёзма китобларни тадқиқ қила олиши музей хазина-фондини тартибга келтиришда хазина илмий ходимларига катта ёрдам бўлмоқда. Камтарлиги, жамоа ўртасида ўзини тута билиши ва ҳаракатчанлиги билан алоҳида ажralиб туради.

Учинчи қаватдаги назоратчилари: Т.Рахимова (ўнгдан биринчи), С.Меметова, Д.Мўйдинова, М.Нурматовалар

Хуллас, музей кўргазма залларига қадам ранжида килар экансиз, сизни «Келинг» деган ширин сўзлар билан назоратчи аёлларимиз кутиб олишади ва «Яна келинг» деб хайрлашадилар. Қаранг қандай ҳузурли. Музейимизга меҳмон бўлинг ўзингиз гувоҳ бўласиз.

Музей фаолиятида шундай соҳа эгалари борки, бажарган ишлар тарих бўлиб келажакка қолади. Улардан музей сураткаши Жобирхон Исмоиловнинг олиб бораётган ишлари тахсинга сазовордир. Музейнинг бирорта тадбири Жобирхонсиз ўтмайди. «Очиқ эшиклар куни» дейсизми, буклет ва йўл кўрсаткичлар тайёрлаш дейсизми, экспонатларга илмий паспорт тайёрлашми ва бошқаларда сураткан ижоди зарур. Кейинги йиллар музей илмий тадқиқотида ва китоблар тайёрлашида Жобирхон Исмоиловнинг беғараз изланишлари катта самаралар бермоқда. Жобирхон музей жамоаси орасида жамоат ишларидаги иштироки ва маъмурият топширикларини ўз ўрнида адо этиш билан ҳам хурматта сазовордир.

Сураткаш Ж.Исмоилов

Музейда иккинчи касб соҳаси-таъмирчи рассом ҳам ўта зарурлиги билан катта аҳамият касб этади. Экспозицияларни яратишга ихтисослашган рассом-безакчи ҳамда экспонатларни қайта таъмирловчи рассомлар бу ерда ўзига хос фаолият олиб борадилар. Улар хизмати ва санъати туфайли музей кўргазма залларига нафосат, гўзаллик ато этилади. 2005 – 2008 йиллар мобайнида рассом (мусаввир) Оқилжон Соттибоев ёш бўлишига қарамай музейнинг учинчи қаватидаги тарих, этнография, мустакиллик йилларида Наманган кўргазма залларини янги экспозицион режа асосида бутун акл-идрокини, санъатини ишга солиб, қайта жихозлади.

Профессор, ҳайкалтарош Маҳмуджон Раҳмонбердиев томонидан ажойиб санъат асари-ўзбек аёлларинг тикувчилик санъати билан шуғулланиб турган кўриниши, ўзбек миллий хонадонида отахон ва онахон сухбат қуриб ўтиргани, келин эса бешикда фарзандини ухлатиб тургани, Кўқон арава ва от билан қадим ҳалқларимиз транспорти акс эттирилган макетлар маҳорат билан ишлаганлиги музейга ташриф буюрган зиёратчиларда ҳайрат ва таассурот уйғотмоқда.

Демак, бу санъат асарлари ўз-ўзидан ўтмиш тарихимиздан хикоя килувчи манба бўлиб қолиши шубҳасиздир.

Музей ҳисобхонаси (бухгалтерияси) ҳақида бир оғиз сўз айтмасак бўлмас. Чунки, ходимларнинг ишларига асосий баҳо берувчи, яъни ҳақ тўловчи, шунингдек, муассаса иктиносидий ўсишини ҳисоб-китоб қилувчи ҳамда барча тадбирларда фаол қатнашувчи билимдон ҳисобдонлари иш юритиб келмоқда. Назоратчи Майнохон Ўтбосарова, ёдгорликлар бўйича кассир Ҳусниддин Усмонов, Муборак Бобоева, кассир Муножот Кўргановалар ўз ишининг чинакам фидоийларидир.

Ҳусниддин Усмонов ҳали ёш. 1979 йилда Учқўрғон туманида таваллуд топган. Аммо, маълумоти олий. У Наманган Мухандислик-иктиносидиёт институтининг иктиносодчи-бухгалтерия факультетини тамомлаган. Музейда икки йилдан ортиқ ишлаётган бўлсада, меҳнатсеварлиги, ўз касбига меҳр кўйганлиги, оғир, босик, ҳар бир гапни ўз ўрнида ишлата билиши, ходимлар кўнглига йўл топа олиши билан ажralиб туради.

Бош хисобчи Ҳ.Усмонов

Муборакхон Бобоева 1957 йилда Наманган шаҳрида туғилган. Маълумоти ўрта. Унинг музейдаги меҳнат фаолиятига 12 йил тўлган бўлсада, ҳамон кассирликни бирорвга бермайди. Сабаби у ўз касби сир-асрорлари яхши ўзлаштирганидир. У музейга ташриф буюрган ҳар бир зиёратчи меҳмонни биринчи бўлиб кутиб олиб салом-алик қиласди. Кун бўйи кимлар келиб кетмайди дейсиз. Уларнинг ҳар бирига мос жавоб кайтаришдек масъулиятни Муборакхон қойилмақом бажарувчи ходимадир.

Муножатхон Кўрганова 1965 йил Наманган туманида таваллуд топган. Маълумоти ўрта маҳсус. 7 йилдан бўён музей ҳисобхонасида кассир вазифасида ишлаб келади. Ундаги хислат шундаки, аввало ўз касбини яхши билиш бўлса, сўнгра жамоа ўргасида адолатсизликни кўрганда тез ёниб кетиши ва юзига шартта айта олади. Музейнинг ташкилий жамоат ишларида жуда фаол.

Бу бўлимда яна бир ажойиб ходимамиз Гулчехрахон Кари-

мова 17 йилдан бўён сидкидил хизматда. У 1964 йилда Наманган шаҳрида таваллуд топган. Маълумоти ўрта маҳсус. 2009 йил ноябригача музейда ходимлар бўлими назоратчиси вазифасида ишлаб келди. Бу давр мобайнида музей ходимлари билан ишлаш, илмий, оммавий тадбирларни ташкиллаш ҳамда ўтказилишида бевосита иштирок этди. Музейдан ташқаридаги кўчма кўргазмаларда ҳам фаол катнашиб кўпчилик хурматига сазовор бўлди. Гулчехра Каримовага хос мардлик, шижаат, бир сўзлик ва ташкилочилик қобилияти кучли. Уни музей маъмурияти қаерга ишга тайинламасин, ўша жойда ўз меҳнат салоҳиятини намойиш эта оладиган ходимадир. 2009 йилнинг ноябридан Гулчехра Каримовага музей маъмурияти юкоридаги иш фаолиятларидан келиб чиқиб, ёдгорликлар бўйича кассир вазифасига ўтиб ишлашига ишонч билдириди.

**Хисобхона ходимлари: А.Отамирзаев (ўнгдаи биринчи),
кассир инкассатор М.Кўрганова, ёдгорликлар бўйича
кассирлар М.Бобоева, Г.Каримова.**

Музейимизда яна бир инсон 6 йилдан бўён фаолият олиб боради. Ким дейсизми? Абдулҳамид Отамирзаевда. У шу йиллар мобайнида музейнинг турли соҳаларида иш юртитиб келди. Бир сўз билан айтганда, кўи киррали нодир, ишбилармон, тиниб-тинчимас бу инсон музейда хисобчи вазифасида фаолият бошлаб, сўнг омбор мудири ва 2009 йил ноябридан музейнинг бош хисобчиси лавозимида иш юритиб келмоқда.

Музей котибаси бир карашда ишга келиб, хат-хабарларни маълум қилувчи, келиб-кетувчи кишиларга бошлиқ бор-йўқ деб жавоб берувчилик туюлади.

Котиба М.Усмонова (чапдан биринчи), ходимлар бўлими назоратчиси З.Тўракулловалар

Аслидачи, бошқа жойлардаги котибаларни билмайману, бизнинг котиба кийиниш маданиятини ҳам ўз ўрнига қўяди, муомала маданиятига ҳам гап йўқ. Сўзлари ширин, ўзи гўзал, истараси иссиқ, қандай иш буюрилса, «лаббай» деб жавоб берувчи, музейда бажарилётган илмий–экспозиция режалари, тадбир дастурлари, шу кунгача чоп эттирилган китобларимизда котибамиз Муқаддамхон Усмонованинг хизматлари катта. У юриш–туришу, ўзини тутиш борасида ҳам ўз ибосига эга ходима.

2009 йил ноябр ойида музейда истараси иссиқ, ёшгина Зухрахон Тўракулова ходимлар бўлими назоратчиси вазифасида иш бошлади. У 2000 йилда хукукшунослик коллежини тугаллааб, маҳсус ўрта маълумотли хукукшунос ихтисослигини эгаллаган. Зухрахон қисқа муддатда ўз соҳаси билимдони эканлигини намойиш эта олди. Ундаги ажойиб фазилат шундаки, билмаган нарсасини сўраши ҳамда меъёрий ҳужжатларни ўз ўрнида ижро этиши, иш вакти тугасада ҳужжатларни эрталикка қолдирмай расмийлаштириши ижро интизоми ҳамда музей жамоасига тез қўшилиб кетишидир. Компьютер сирларини жуда яхши билади. Муомала маданиятини ва бошқа ижобий томонлари бу ходимага янада йўлини очиши шубҳасиз.

Абдулхафиз Умаровни музейга келганига эндиликда 5 йил бўлмоқда. Аммо, мана шу қисқа фурсатда у қандай инсон эканлигини кўрсатди. Серғайратлигига, ташкилотчилиги, ҳар ишни уддалашда қобиллиги ёки ҳозиржавоблиги билан жамоа ўртасида ўз ўрнини топди.

Ҳайдовчи А.Умаров

Сиз ҳайдовчи – шофёр экан деб кутилмаган илм – фанга оид савол бериб юрманг, у дарров лол қолдириши ва сиз топа олмаётган жавобни қайтариши мумкин. Музейнинг жамоат ва ташкилий ишларида ҳамиша ўрнак бўлувчи инсон.

Муассасамизда шундай соҳалар борки, ўз йўналиши бўйича музей ҳаёти учун зарур. Бу соҳа «Бино хизматчиси» деб аталади. Бино хизматчиси кўргазма залларида экспонатларни сақлашда, музей кўргазма залларида янги экспозициялар яратишда бевосита иштирок этади. Техник жихоз ва ускуналарнинг ишга яроқлилигини назорат қилиб боради. Музейни ободонлаштиришда фаол иштирок этади. Ана шу шарафли юмушларни юрак–юрагидан ҳис қилиб, астойдил иш олиб бораётган инсон Ғуломжон aka Аҳмедовдир. У музей ривожи учун куйиб – ёниб яشاши билан алоҳида ҳурматга эга. Ғуломжон акага чарчадим, зерикдим, қила олмайман сўzlари ёт. Бир карасанг, гулларга ишлов беради, бир қарасанг кўргазма залларида экспонатларни қайта жойлаштиришда иштирокини кўрасиз. Хуллас, серғайрат ходим.

Музей хўжалиги бир қарашда оддий кўринади. Бироқ, унинг ички ҳаётига кириб борсангиз, аждодларимиздан мерос бўлиб қолган нодир-ноёб экспонатларни саклаш, келажакка етказиш учун хазина фондининг, кўргазма залларининг моддий техника базасини мусаҳкамлаш, илмий ходимлар учун тегишли шарт-шароитларни яратишдек муҳим томонларини кўрасиз. Ички ва ташқи хўжалик фаолиятини юритишни бошқаришга 2010 йилнинг 18 январидан Носиржон Каримов масъул. У киши табиатан оғир, босик, ўз соҳасини яхши билувчи ходим сифатида танилди.

Бино хизматчиси F.Ахмедов (ўнгдан биринчи), омбор мудири Н.Каримов, дурадгор А.Алиевлар

Дурадгорлик хунари қадимийлиги билан алоҳида аҳамият касб этиб келади. Музей дурадгор устаси бўлишни ҳамма ҳам билавермайди десак муболага бўлмас. Бунга сабаб музей дурадгор устасидан нафис санъат хунармандчилиги талаб

этилади. У сакланәётган таъмирталаб ёғоч буюмлар устида иш олиб боради. Янги яратилаётган экспозицияда бевосита иштирок этади. Ахмаджон Алиев 2009 йилнинг 15 декабридан шу вазифада. Иш бошлабоқ ўзининг нимага кодир эканлигини музейнинг 2-қават табиат кўргазмалар залида янги ташкил этилаётган «Жонли бурчак» экспозициясини яратишда кўрсата олди. Музей маъмуриятининг хурматига сазовор бўлиб, унга катта ишонч билдирилди.

Музейни электр-энергияси билан таъминлаш, кўргазма залларини ёритиш, экспозицияларга ёритгичлар кўйиш, ишлари Руслан Сайфутдинов зиммасида. У бу соҳада катта тажрибага эга.

Электрик Р.Сайфутдинов

Чунки, 20 йиллик меҳнат фаолиятига эга. Бу кичкина рақам эмаслигини ҳаммамиз яхши биламиз. Руслан ўз соҳасининг «профессори» деб ҳазиллашадилар ҳамкаслар.

Русланнинг бир сўзи ҳеч қачон ёддан чиқмайди. «Электр билан ҳеч ким ўйнашмаслиги керак». Ҳак гап. Ҳавфсизлик талаби ҳам шундай.

Музей фаррошлари

Биз яхши биламиз ҳалқимиз «Соғлом танда соғ акл» иборасини ишлатиб келади. Қаерда тозаликка эътибор яхшими ўша ерда иш унумли йўлга қўйилган бўлиб, ходим ўз хонасида дили равшан иш бошлайди. Бу борада музей фаррошларининг хизматлари катта. Фаррошларимиз эрта тонгда музей қўргазма залларини, ходим ва илмий ходимлар хоналарини, қўйингчи, музей ҳовлисидан тортиб ҳамма ёқни чиннидек тозалаб, гулларга сувлар куйишиб қўядилар. Улар заҳматини кўриб бир уларга ҳавас қиласан ҳамда улар меҳнатини эъзозлаш керак деган ўйга борасан.

**Фаррошлар Д.Дадаҳонова, Ш.Банноева,
М.Мирзахўжаевалар кўп йиллардан бўён Дијором
Дадаҳонова, Шаҳрибону Пўлатова, Муҳайё Ҳамрабоева,
Шоира Банноева, Манзура Исақовалар ўз касбларини меҳр
ва эъзоз билан адо этиб келаётирлар**

Халқимизда касбнинг ва ишнинг като-кичиғи бўлмайди ибораси бор. Сиз кайси ишнинг бошини ушлаган бўлсангиз, ўшанга меҳр қўйиб, унинг сир-асрорларини мукаммал эгалласангиз ўз максадингизга эришасиз.

**Омбор мудири Н.Каримов (ўнгдан биринчи), коровуллар
М.Алимов, Ж.Нуриддинов, Ҳ.Рахимовлар.**

Музей ўз фаолияти давомида жуда кўплаб коровулларни синовдан ўтказди. Жумладан Обидхон Обbosхўжаев, Анвар Обbosхўжаев, Анас Орифхўжаев,Faффор Ахунзадаев, Махмуд Акбаров, Гуломжон Аҳмедов, Фазлиддин Козоков, Содик Иномов, Боки Каримов, Собит Жўраевлар ўз вактида музей ва унинг ашёларини кўз қорачигидай сақладилар. Ўзларига топширилган ишларнинг ижросини тўла таъминладилар. Ҳозирги кунда музейда тўртта қоравул фаолият олиб бормоқда. Улар Мирзоҳид Тошиўлатов, Ҳасанбой Рахимов, Жамолиддин Нуриддинов ва Мансуржон Алимовлардир.

ХУЛОСА

Хуршид Давроннинг «Самарқанд хаёли» китобида ажойиб бир ибора келтирилган. «Агар оддий одам ўз келиб чикишини билмаса, – дейилади-у ўрмонда адашган маймунга ўхшайди: агар у ўз уруғ-аймоғини билмаса, ферузадан ясалган аждархога ўхшайди; агар у аждодлари ҳакида хикоя қилувчи битикларни ўқиёлмаса, йўқолган ва йўлдан чалғиб кетган болакайга ўхшайди». Нақадар ҳакқоний ҳикмат.

Аждодларимиздан мерос қолган нодир-ноёб экспонатларни авайлаб-асрашимиз, асрлар оша салобат тўкиб бизгача етиб келган меъморий обидаларимизни археологик ёдгорликларимизни ҳимоя килишимиз, улар тарихини атрофлича ўрганишимиз ҳамда келажак авлодларга етказишдек муқаддас ишларни амалга оширишимиз зарурдир.

Нодир-ноёб тарихий, этнографик буюмларни тўплаш, саклаш ва келажакка етказишда музейларнинг ўрни катта эканлигини биз юқорида киска бўлса-да кўриб чиқдик. Музей ҳазина-фондида сакланадиган ҳар бир экспонатни илмий ходимларимиз ўз фарзандидек эъзозлаши ўтмиш тарихимизга хурматини билдиради.

«Вилоят ўлкани ўрганиш музейи» музей ишини янада самарали, унумли бўлишини таъминлаш учун бир катор ишларни амалга оширмоқда. Музей ривожи учун катор муаммоларни ҳам ҳал этиб бормоқда.

1. Мавжуд тўпланган фондларни асл ҳолида саклаш муаммоси;
2. Музейни етук замон талабига жавоб берадиган кадрлар билан таъминлаш ва илмий салоҳиятини кўтариш;
3. Музей туризмини ривожлантириш;
4. Ўқув юртлари билан илмий-маданий, ўқув алоқаларини юқори савияга кўтариш;
5. Музейнинг хорижий музейлар билан ташқи алоқаларини йўлга қўйиш;
6. Илмий-тадқиқот ишларини юқори савияга кўтариш;
7. Илмий-оммавий ишлар ва тадбирларни музейда ва музейдан ташқарида ўтказиши ва уларда кўплаб ёшлар қатнашишини йўлга қўйиш орқали ижодкорларни танлаб олиш

учун танловлар ўтказиш.

Вилоят ўлкани ўрганиш музейи бўлими «Машраб уй музейи, ҳамда филиали ҳисобланмиш «Хотира ва қадрлаш уий» музейларининг истиқболдаги режалари устида тинимсиз изланишлар олиб бормоқда. Келгусида «Хотира ва қадрлаш уий» музейининг кўргазма залларини ҳозирги замон талаби, истиқлол руҳи асосида қайта жихозлаш экспозицион режалар тайёрланмоқда. Бунда 2010 йил «Баркамол авлод йили» муно-сабати билан йигитларимизни ҳарбий ватанпарварлик руҳида тарбиялаш ғоялари илгари сурилиб, Ўзбекистон Республикаси Куролли кучлари тарихига бағишиланган янги экспозицион режани иккинчи ярим йилликнинг охирида ниҳоясига етказиши белгиланган.

Шунингдек, вилоятдаги «Халқ» музейлари ва жамоатчилик музейлари илмий ходимлари ҳамкорлигига бир ойда бир маротаба «Ҳозирги замон музейлари муаммолари ва долзарб вазифалари ечимлари» мавзусида ўкув семинарлари ташкил этилганлиги ўзининг самарали натижасини бермоқда. Семинар машғулотлари юқори савиядада олиб борилишида Наманган вилояти Ҳокимлиги маданият ва спорт ишлари бошқармаси ва вилоят ўлкани ўрганиш музейининг тажрибали илмий ходимларининг роли катта бўлмоқда.

Шуни алоҳида айтиш жоизки, Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музейининг моддий-техника базасини мустаҳкамлаш, ишчи-ходимларни ижтимоий ҳимоялашни амалга оширишда вилоят, шаҳар ҳокимлигининг ҳамда вилоят молия бошқармасининг кўрсатиб келаётган беғараз ёрдамлари туфайли музейимиз республика музейлари орасида ўзининг мустаҳкам ўрни ва нуфузига эга бўлмоқда. Бунинг учун музей маъмурияти уларга ўз миннатдорчилигини билдириш билан бирга вилоятимизнинг кенг қамровли ахолисини, ўқувчи ёшларини ўлка тарихи, маданияти, санъати сирларини ўргатиш орқали Мустакил Республикализнинг маънавий-маърифий юксалишига катта илмий-оммавий тадбирларни амалга ошириш билан муносиб ҳисса қўшадилар.

МУНДАРИЖА

Кириш	3
Наманган вилоят ўлкани ўрганиш музей тарихидан.....	5
Музейда фаолият олиб бораётган бўлимлар	32
Илмий тадқиқот ишлари	54
Илмий-оммавий ишлар.....	59
Улар бизнинг музейда ишлаганлар	67
Вилоят «ҳотира ва қадрлаш уйи» музей	72
Вилоятимизнинг «халқ» музейлари	78
Музей назоратчилари ва ишчи ходимлари.....	83

Оммабон нашр

Эркин Мирзалиев

НАМАНГАН ВИЛОЯТ ЎЛКАНИ ЎРГАНИШ МУЗЕЙИ: КЕЧА ВА БУГУН

Муҳаррир:	Жамолиддин Муслим
Тех.муҳаррир:	Сайджон Жўраев
Дизайнер:	Илҳомжон Каҳхоров
Мусаххих:	Таваккалхон Акбарова

Босишига рухсат этилди: 14.01.2010 йил.

Бичими: 84x108¹/₁₆. Нашриёт босма табоғи: 6, 25.

Шартли босма табоғи: 6, 5. Адади 1000 нусха.

Буюртма №64.

«ФАРГОНА» нашриёти.

150114. Фарғона шаҳри, С. Темур кўчаси, 28-уй.

«ЖАҲОННАШРИЁТ» ХК босмахонаси.

150114. Фарғона шаҳри, Герцен кўчаси, 2-уй.

Лиц. № 22-1568. 2007 йил 27 июль.

ЭРКИН МИРЗААЛИЕВ

1951 йили Чорток шаҳрида турилган.

Тарих фанлари номзоди, доцент. У 2001 йилда

Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлигининг

«Олий таълим фидоийси» юқрак нишони сабриндори бўлган.

У узоқ йиллардан бўён Наманган воҳасининг ўтмиш тарихини ёритиш борасида

изланишлар олиб боради. 20 дан ортиқ китоб, рисола,

иамий-услубий қўлланмалар ва 70 дан зиёд мақолалар муаллифи.